

2007. április 26., csütörtök

3. rámutat arra, hogy a Parlament, a Tanács, a Bizottság és az EU tanácsadó testületei messzemenően támogatják a Bizottság Galileo programért felelős alelnökének adott egyértelmű megbízást, hogy a 2007. júniusi Tanácson benyújtson többek között:

- a) egy hiteles ütemtervet a szerződések minél korábbi megkötésére,
- b) lehetséges megoldásokat a hosszú távú pénzügyi kötelezettségek biztosítására,
- c) forgatókönyvet az EGNOS műholdas navigációs szolgáltatások mielőbbi igénybevételére,
- d) alternatív forgatókönyveket a program végrehajtására, különösen a költségek, kockázatok és pénzügyi feltételek vonatkozásában;

4. felszólítja a Bizottságot, hogy a hiteles üzleti terv biztosítása érdekében gyorsítsa fel a szabályozott piaccal kapcsolatos, a Bizottság műholdas navigációs alkalmazásokról szóló zöld könyvén alapuló jogalkotási folyamatot;

5. felszólítja a Bizottságot, hogy az Európai Űrügynökséggel együtt tegyen olyan javaslatot, amely a Bizottság egyértelmű politikai felelősségének és vezető szerepének biztosítása által nyújt megoldást a jobb kormányzás problémájára;

6. felszólítja a Bizottságot, hogy – tekintettel a projekt közösségi jellegére – tartsa tiszteletben az EP és a Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretegyezményt⁽¹⁾, és különösen annak a külkapcsolatokra vonatkozó 19. cikkét, és biztosítsa a Parlament teljes körű tájékoztatását a Tanács azon határozatának végrehajtásáról, amelyben a Bizottságot felhatalmazza harmadik országokkal való tárgyalásra a Galileo Felügyelő Hatóságában társult tagként való részvételükre vonatkozó megállapodások megkötése érdekében;

7. felszólítja a Bizottságot, hogy 2007. július közepén nyújtson be egy jelentést, és egy másikat jóval azelőtt, hogy a tárgyalások a Galileo program finanszírozásának módosított jogalapjáról szóló, felülvizsgált javaslat megszületéséhez vezetnek;

8. felszólítja a Tanácsot annak biztosítására, hogy a projekt ne szenvedjen további késedelmet;

9. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

⁽¹⁾ Lásd a Parlament 2005. május 26-i határozatának mellékletét (HL C 117. E, 2006.5.18., 125. o.).

P6_TA(2007)0165

2006-os éves jelentés az emberi jogok helyzetéről a világban és az EU ezzel kapcsolatos politikája

Az Európai Parlament 2007. április 26-i állásfoglalása az emberi jogok világbeli helyzetéről szóló, 2006-os éves jelentésről és az EU ezzel kapcsolatos politikájáról (2007/2020(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az emberi jogok helyzete a világban tárgyú, nyolcadik éves EU-jelentésre (2006)⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 3., 6., 11., 13. és 19. cikkére és az EK-Szerződés 177. és 300. cikkére,

⁽¹⁾ A Tanács 13522/1/2006. számú dokumentuma.

2007. április 26., csütörtök

- tekintettel az emberi jogok egyetemes nyilatkozatára és valamennyi kapcsolódó nemzetközi emberi jogi okmányra ⁽¹⁾,
- tekintettel az ENSZ Alapokmányára,
- tekintettel valamennyi emberi jogi ENSZ-egyezményre és opcionális jegyzőkönyveikre,
- tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróság (ICC) római alapokmányának 2002. július 1-jén történt hatályba lépésére és a Nemzetközi Büntetőbírósággal kapcsolatos állásfoglalásaira ⁽²⁾,
- tekintettel az Európa Tanács emberkereskedelem elleni fellépésről szóló egyezményére és az emberkereskedelem elleni küzdelemre és annak megakadályozására vonatkozó bevált gyakorlatról, normákról és eljárásokról szóló, 2005. évi EU-tervre ⁽³⁾,
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményhez csatolt 13. jegyzőkönyvre, amelynek tárgya a halálbüntetés minden körülmények között történő eltörlése,
- tekintettel az ENSZ kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés elleni egyezményére,
- tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájára ⁽⁴⁾,
- tekintettel az AKCS–EU partnerségi megállapodásra és felülvizsgálatára ⁽⁵⁾,
- tekintettel a világ emberi jogi helyzetére vonatkozó korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsáról és az UNCHR 62. ülészakáról szóló tárgyalások eredményéről szóló, 2006. március 16-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel az Európai Unió megállapodásaiban szereplő emberi jogi és demokráciazáradékról szóló, 2006. február 14-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel a halálbüntetésre vonatkozó egyetemes moratóriumról szóló, 2007. február 1-jei állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel valamennyi, általa elfogadott sürgősségi állásfoglalásra az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértéséről,
- tekintettel az Európai Unió fegyverkivételről szóló magatartási kódexének 8. operatív rendelkezése értelmében készített hetedik és nyolcadik éves tanácsi jelentésről szóló, 2007. január 18-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Lásd a Külügyi Bizottság A6-0128/2007 jelentésének III. mellékletében található táblázatot.

⁽²⁾ HL C 379., 1998.12.7., 265. o.; HL C 262., 2001.9.18., 262. o.; HL C 293. E, 2002.11.28., 88. o.; HL C 271. E, 2003.11.12., 576. o.

⁽³⁾ HL C 311., 2005.12.9., 1. o.

⁽⁴⁾ HL C 364., 2000.12.18., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o.; HL L 209., 2005.8.11., 27. o.

⁽⁶⁾ HL C 291. E, 2006.11.30., 409. o.

⁽⁷⁾ HL C 290. E, 2006.11.29., 107. o.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0018.

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0008.

2007. április 26., csütörtök

- tekintettel az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 20-i 1889/2006/EK rendeletére ⁽¹⁾ a demokrácia és az emberi jogok világszintű előmozdítása finanszírozási eszközének (a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze) létrehozásáról,
 - tekintettel a Tanács 2007. február 15-i 168/2007/EK rendeletére ⁽²⁾ az Európai Alapjogi Ügynökség létrehozásáról,
 - tekintettel az EU Helsinkiben, 2006 decemberében tartott, a finn elnökség és a Bizottság által szervezett éves emberi jogi fórumának következtetéseire,
 - tekintettel a fogyatékkal élő személyek jogainak és méltóságának védelméről és előmozdításáról szóló, 2006. december 13-án az ENSZ Közgyűlésének A/RES/61/106 határozatával elfogadott egyezményre, amely megállapítja a fogyatékkal élő személyek érdekeinek és problémáinak harmadik országokkal kapcsolatos emberi jogi intézkedések során történő figyelembe vételére vonatkozó kötelezettséget,
 - tekintettel a minden személy kikényszerített eltüntetésétől való megvédéséről szóló, 2006. december 20-án az ENSZ Közgyűlésének A/RES/61/177 határozatával elfogadott nemzetközi egyezményre, melyet aláírásra 2007. február 6-án nyitottak meg,
 - tekintettel „Az Európai Unió iránymutatásai a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának előmozdításáról” című dokumentumra (IHL) ⁽³⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A6-0128/2007),
- A. mivel a Tanács és a Bizottság az emberi jogok világbeli helyzetéről szóló, 2006-os éves jelentése általános áttekintést nyújt az Európai Unió intézményei által az emberi jogok terén az EU-n belül és kívül kifejtett tevékenységekről;
- B. mivel ennek az állásfoglalásnak a célja a Bizottság és a Tanács emberi jogi tevékenységeinek és a Parlament általános tevékenységeinek vizsgálata, értékelése és egyes esetekben építő jellegű bírálata, különösen az említett tevékenységek során mellőzött témakörök középpontba állításával;
- C. mivel el kell ismerni, hogy az EU bel- és külpolitikái olyan alapon kapcsolódnak egymáshoz, hogy az EU belső emberi jogi tevékenységei közvetlen hatással vannak hitelességére és a hatékony külpolitika végrehajtását illető képességére;
- D. mivel az emberi jogok tiszteletben tartása és a demokratikus kormányzati rendszer szükségszerűen összefügg, és mivel az emberi jogok előmozdítását a demokratikus kormányzás előmozdításához és alkalmazásához kell kötni;
- E. mivel erőfeszítések szükségesek általában az alapvető emberi jogok – különösen a politikai jogok – tiszteletben tartására való nagyobb mértékű összpontosítás érdekében még a fontos kereskedelmi partnerekkel is a kétoldalú vagy regionális kereskedelmi megállapodásokat illetően folytatott tárgyalások során;
1. üdvözli a tényt, hogy az EU egyre aktívabb szerepet játszik a világszintűen az emberi jogok és a demokrácia globális fejlesztését illetően; úgy ítéli meg, hogy az EU legutóbbi bővítése, amelynek eredményeként tagállamainak száma 27-re, lakossága pedig 494 millió főre növekedett, növelte az EU globális jelentőségét, és ilyen módon nagyobb súlyt adott az emberi jogok és a demokrácia nemzetközi szinten történő támogatására irányuló erőfeszítéseinek;

⁽¹⁾ HL L 386., 2006.12.29., 1. o.

⁽²⁾ HL L 53., 2007.2.22., 1. o.

⁽³⁾ HL C 327., 2005.12.23., 4. o.

2007. április 26., csütörtök

2. úgy ítéli meg, hogy nagyobb prioritást kell adni az EU azon képessége fejlesztésének, amely lehetővé teszi, hogy az emberi jogok harmadik országok által történő megsértésére reagáljon, nem utolsósorban az emberi jogi politika az említett országokkal szemben folytatott politikák tekintetében történő érvényesítése útján, ideértve az EU belpolitikáinak külső hatását is;
3. továbbra is hangsúlyozza egy valamennyi EU-tagállam által olyan harmadik országokkal meglévő kétoldalú kapcsolatok keretében végrehajtott következetes politika szükségességét, ahol az emberi jogokat gyakorta megsértik vagy ahol ennek valós kockázata fennáll, és felhívja a tagállamokat, hogy az említett országokkal az EU-politikával összeegyeztethető módon folytassák kétoldalú kapcsolataikat, különösen az emberi jogok tiszteletben tartásának biztosítására irányuló aktív erőfeszítések tekintetében;
4. nézete szerint a következetes európai külpolitikának abszolút prioritásként kell kezelnie a demokrácia előmozdítását, mivel a demokratikus társadalom az emberi jogok biztosításának alapja;
5. úgy ítéli meg, hogy az Európai Alapjogi Ügynökség létrehozása által elért előrehaladás az első lépés a Parlament által az alapjogi charta kötelező érvényének létrehozása és az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményben előírt rendszernek történő megfelelés biztosítása céljából létrehozott szabályok és intézmények integrált keretének kialakítása érdekében tett felhívást illetően; hangsúlyozza, hogy az ügynökség hatásköre azon országokra is kiterjed, amelyek az EU-val stabilizációs és társulási megállapodást kötöttek; úgy véli, hogy az Ügynökségnek rendelkeznie kell olyan hatáskörrel, amely lehetővé teszi, hogy szerepet játsszon az EU külpolitikái végrehajtásának támogatásában, amikor ezek egy harmadik ország emberi jogi helyzetének értékelését teszik szükségessé;

Az EU az emberi jogok világbeli helyzetéről szóló, 2006-os éves jelentése (készítette a Tanács és a Bizottság)

6. hangsúlyozza az EU emberi jogokról szóló éves jelentésének az EU emberi jogi politikája elemzése és értékelése vonatkozásában meglévő fontosságát, különös tekintettel az emberi jogi kérdések általános érvényesítésének fokozására;
7. üdvözlöi a 2006. évi jelentésnek a Tanács és a Bizottság által a 2006. decemberi plenáris ülésen azzal egyidejűleg történő ismertetését, hogy a Parlament gondolat szabadságáért odaítélt éves Szaharov-díját a szabadság és a demokrácia támogatója, a belarusz Alekszandr Milinkevics kapta; úgy ítéli meg, hogy e gyakorlattal az Európai Parlament decemberi plenáris ülése az EU emberi jogi tevékenységeinek éves gyűjtőpontjává vált;
8. elismeri az EU által a világ különböző részein végzett emberi jogi vonatkozású tevékenységek mennyiségét, megismétli azonban az EU-eszközök és kezdeményezések harmadik országokban történő felhasználásának fokozottabb vizsgálatára vonatkozó felhívását; üdvözlöi a Tanács és a Bizottság jelentésében említett értékeléseket; úgy ítéli meg, hogy olyan mechanizmust kell kialakítani, amelynek révén a parlamenti képviselők megkaphatják az egyes területeken – úgy mint egyes országokban, országok és földrajzi területek csoportjaiban, illetve elsősorban egyes, emberi jogokkal kapcsolatos problémás területeken – elvégzett értékeléseket, úgy véli, hogy egy ilyen mechanizmusnak lehetővé kell tennie a Parlament számára, hogy a legmegfelelőbb keretben vitathassa meg az említett értékelések eredményét;
9. kiemeli az emberi jogok és a demokrácia érvényesítésének és a Tanács, a Bizottság, az Európai Parlament és az EU tagállamai által az emberi jogok és a demokrácia érvényesítése terén folytatott politikák és intézkedések koherenciájának és következetességének támogatására tett folyamatos erőfeszítések fontosságát;
10. pozitív fejleményként értékeli, hogy a jelentés igazságot kíván szolgáltatni az Európai Parlament tevékenységeinek, de megismétli az emberi jogokról szóló, 2006. évi parlamenti állásfoglalásban szereplő kérését, hogy a jövőbeli elnökségek az éves EU-jelentésekben számoljanak be arról, hogy milyen módon vette figyelembe a Parlament állásfoglalásait – ideértve az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértése eseteiben a sürgősségi állásfoglalásokat is – a Tanács és a Bizottság; elégedetten veszi tudomásul az alábbi (13) bekezdésben említett fejleményeket;

2007. április 26., csütörtök

11. megismétli, hogy az emberi jogokról szóló jövőbeli éves jelentésekben a Tanácsnak és a Bizottságnak elemeznie kell, hogy milyen módon kezelik az emberi jogokat olyan egyéb EU-politikákban, mint a közös kül- és biztonságpolitika, valamint a fejlesztés és a kereskedelem és a bevándorlás, illetve az EU külkapcsolataihoz tartozó más fontos politikák, és különösen a Tanács munkacsoportjaiban és az együttműködési megállapodásokban létrehozott egyedi mechanizmusokban; úgy ítéli meg, hogy figyelembe kell venniük az Emberi Jogok Európai Bírósága által hozott határozatokat is;

12. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy mérlegelje az egyes tagállamok kormányai és egyes nemzetközi nem kormányzati szervek (NGO) által alkalmazott megközelítés elfogadását, és ilyen módon állapítsa meg az emberi jogok megsértése tekintetében „különös aggodalomra okot adó országok” átfogó listáját az egyes éves jelentésekben;

13. tudomásul veszi, hogy különösen az emberi jogok terén az EU tevékenységeit, különösen a harmadik országokkal kapcsolatos diplomáciai lépéseket illetően időnként titoktartás alkalmazandó; úgy hiszi azonban, hogy e tevékenységek listáját szerepeltetni kell az éves jelentésben, ugyanakkor teret adva a kormányokkal teljes titoktartás mellett folytatott kétoldalú diplomáciai kapcsolatoknak;

14. üdvözli az Európai Parlamenttel folytatott fokozottabb konzultációt, és olyan éves EU-jelentést kíván megfogalmazni, amely tükrözi Tanács, a Bizottság és az Európai Parlament tevékenységeit, ugyanakkor nézete szerint a Parlamentnek továbbra is saját jelentést kell kiadnia a kérdésben; úgy ítéli meg ezzel összefüggésben, hogy a jövőben a bizottságban történő szövegezési szakaszban folytatott nyílt vita lehetőségét adna a Parlament számára a jelentés pontosságának és tartalmának javítását illetően;

A Tanács és a Bizottság emberi jogi területen nemzetközi fórumokon folytatott tevékenységei

15. kifejezi tiszteletét a főképviselő távozó személyes emberi jogi képviselője (a közös kül- és biztonságpolitika terén az emberi jogok főképviselője), Michael Matthiessen által 2006-ban folytatott kiváló munka iránt; továbbra is támogatja a főképviselő újonnan kinevezett személyes képviselőjét, Riina Kionkát az EU nemzetközi emberi jogi fórumokon történő érvényesülésének fokozása és szerepének növelése érdekében tett erőfeszítései során; arra számít, hogy Riina Kionka munkáját a főképviselő, a Tanács és valamennyi tagállami képviselő mindenkor teljes körűen támogatja;

16. úgy ítéli meg, hogy az EU kapacitása a válságok megelőzése, az azokra történő reakálás és azok kezelése tekintetében jelenleg elégtelen; ajánlja új infrastruktúra létrehozását a proaktív és megelőző intézkedéseket szükségessé tévő polgári konfliktusok megelőzése és kezelése érdekében, megfelelő civil korai előrejelző rendszerek biztosítását, vészhelyzeti intézkedési tervezés bevezetését, nemzetközi válságkezelési missziókra szakosodott személyzet kiképzését, illetve nagyobb mértékű összpontosítást a strukturálisan békés életvitelre képes társadalmak támogatására; hangsúlyozza az emberi jogi szempontok alapos megfontolásának jelentőségét az EU-t érintő valamennyi válsággal kapcsolatos megelőző és konfliktuskezelő intézkedések tervezése szempontjából;

17. kéri a Bizottságot, hogy ösztönözze a tagállamokat az ENSZ és az Európa Tanács emberi jogokról szóló valamennyi létfontosságú emberi jogi egyezményének és az ezekhez csatolt opcionális jegyzőkönyvek aláírására és ratifikálására; felhívja az EU-tagállamok figyelmét különösen annak szükségességére, hogy erősítsék meg a valamennyi migráns munkavállaló és családtagjaik védelméről szóló, 1990-es nemzetközi egyezményt, illetve a minden személy erőszakos eltűnés elleni védelméről szóló, nemrég elfogadott nemzetközi egyezményt;

18. elismeri az EU és tagállamai által az emberi jogi és a demokráciát érintő kérdések tekintetében számos nemzetközi fórumon 2006-ban játszott aktív szerepet, ideértve az ENSZ újonnan létrehozott Emberi Jogi Tanácsát (UNHRC), az ENSZ Közgyűlését, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) miniszteri tanácsát és az Európa Tanácsot;

2007. április 26., csütörtök

19. üdvözli a Tanács azon szándékát, hogy megerősíti az Európai Unió és az Európa Tanács közötti együttműködést; e célból felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a „Európa Tanács – Európai Unió: az európai kontinens egységes ambíciója” című, 2006. április 11-i Juncker-jelentésben szereplő ajánlásokat;

20. megállapítja, hogy az új UNHRC potenciálisan értékes keretté alakulhat az EU többoldalú emberi jogi erőfeszítései számára és elismeri, hogy az UNHRC fennállásának első évében olyan ambiciózus munkaprogramot állapít meg, amelynek része a különleges eljárások rendszerének felülvizsgálata és fenntartása, egy minden államra kiterjedő hatályú, egyetemes időszakos felülvizsgálat létrehozása és végrehajtása, munkamódszereinek meghatározása és az emberi jogok előmozdítása és védelme, különösen amennyiben az ilyen jogok sérülnek vagy fenyegetve vannak; sajnálatát fejezi ki ugyanakkor, hogy az új UNHRC nem bizonyult eredményesnek a világban felmerülő emberi jogi válságokra történő megfelelő reagálást illetően, mivel az UNHRC-t számos ország politikai nyomásgyakorló fórumnak tekinti az emberi jogok előmozdításának fóruma helyett; felhívja az uniós intézményeket és az EU tagállamait, hogy játsszanak aktívabb szerepet az UNHRC-ben a demokráciák közössége keretében a demokratikus normák és gyakorlatok világszerte történő megerősítése és elmélyítése érdekében;

21. felhívja az EU külügyminisztereit és elnökségeit, hogy politikai befolyásuk révén tegyenek erőfeszítéseket az új UNHRC előtt álló nehézségek kezelésére; megerősíti egy egyértelmű politikai napirend szükségességét a tagállamok UNHRC-n belüli intézkedéseinek tekintetében; hangsúlyozza, hogy az UNHRC-t a továbbiakban nem lehet globális politikai fórumként használni az egyes földrajzi és ideológiai blokkok közötti konfliktusok tekintetében; ezért sürgeti az EU külügyminisztereit és elnökségeit, hogy közösen igyekezzenek konszenzust kiépíteni az UNHRC-n belül a nemzetközi közösségnek a súlyos emberi jogi és humanitárius visszaélések megoldásában való részvételbe történő fokozottabb bevonása érdekében;

22. megismétli felhívását a Srí Lanka-i konfliktusban érintett felek közötti széles körű emberi jogi megállapodást és ennek egy olyan hatékony, független nemzetközi ellenőrző misszió által történő támogatását illetően, amely akadálytalanul juthat be mind a kormány, mind a Tamil Eelam Felszabadító Tigrisei által ellenőrzött területekre, Philip Alston, az ENSZ-nek a bíróságon kívüli, sommás és önkényes kivégzések vizsgálatával megbízott különmegbízottja ajánlásának megfelelően; úgy ítéli meg, hogy az Európai Unió a Tokiói Adományozói Konferencia társelnökéként e tekintetben vezető szerepet kell, hogy vállaljon az UNHRC-hez e tekintetben benyújtott javaslatokra vonatkozó konszenzus kialakításában;

23. elismeri annak szükségességét, hogy az EU hatékonyabban éljen hatalmával az UNHCR napirendjén szereplő fontos kérdések támogatását, illetve lobb- és segítségnyújtási tevékenységeinek jobb finomhangolását illetően;

24. emlékezteti a Tanácsot fent említett, 2006. március 16-i állásfoglalására, amelyben üdvözölte az UNHRC létrehozását, és felszólította az EU-t, hogy az említett intézményen belül vállaljon úttörő szerepet; ezzel összefüggésben üdvözli a sürgős válsághelyzetekre és az emberi jogsértésekre való reagálás céljából egyedi ülések megtartására irányuló mechanizmus létrehozását; aggódik azonban az UNHCR különleges ülészakainak nagymértékű politizálódása miatt; felhív a „különleges eljárások” megtartására és védelmére; üdvözli egy egyetemes időszaki felülvizsgálati mechanizmus kialakítását, és felhív e tekintetben egy, az ENSZ független mechanizmusai által tett ajánlások végrehajtásán alapuló értékelési folyamatra; támogatja a független civil társadalom bevonását; ahol ez indokolt, elismeri az emberi jogi jogsértések áldozatainak a nemzetközi közösséggel folytatott interaktív párbeszédben való részvételének értékét, különösen azok esetében, akik saját országukban nem adhatnak hangot véleményüknek; felhívja az UNHRC EU-s tagjait, hogy minden határozathozatal alkalmával fűzzenek magyarázatot szavazataikhoz;

25. hangsúlyozza azt a pozitív szerepet, amelyet a különleges előadók az UNHRC struktúrájában játszhatnak, és az ilyen különleges eljárások további támogatására szólít fel; elismeri azonban, hogy ahhoz, hogy a különleges előadók hatékonyak legyenek, megfelelő finanszírozás és személyzet szükséges számukra; hangsúlyozza, hogy függetlenségüket meg kell őrizni;

26. sürgeti a tagállamokat, hogy az UNHCR-tagokkal folytatott kétoldalú kapcsolataik során adjanak pozitív irányultságot az UNHRC napirendjének; elismeri, hogy a Parlamentnek és az EU-nak folytatnia kell a Genfen kívüli szövetségek megkötését, különösen a befolyással rendelkező államokkal; úgy ítéli meg, hogy a Parlamentnek továbbra is rendszeresen részt kell vennie az UNHRC ülésein;

2007. április 26., csütörtök

27. csalódásának ad hangot az UNHRC Dárfúrral kapcsolatos határozatának gyengesége miatt; úgy ítéli meg, hogy a dárfúri konfliktus egyre fokozódó mértékben érinti a közép-afrikai régió stabilitását, és fenyegetést jelent a nemzetközi béke és biztonság számára; sajnálatosnak tartja, hogy a hatóságok a vízumok megtagadásával megakadályozták az UNHRC küldöttség Szudánba történő belépését; úgy ítéli meg, hogy az erőszak terjedésének azonnali megállítása és a dárfúri nép védelme továbbra is a nemzetközi közösség legsürgetőbb feladata kell hogy maradjon, elismeri, hogy a hosszú távú biztonság nem garantálható a régióban megvalósított politikai rendezés nélkül; sürgeti mind a Tanácsot, mind a Bizottságot, hogy az UNHRC keretében törekedjen valamennyi fél részvételével átfogó békestratégia létrehozására; sürgeti az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy használják ki hatékonyabb módon befolyásukat az UNHRC szintjén, illetve az UNHRC-t, hogy fogadjon el megfelelő intézkedéseket a dárfúri humanitárius katasztrófa megállítása érdekében, a különleges UNHRC küldöttség jelentését követően;

28. aggodalmának ad hangot az EU-tagállamok által az Iszlám Konferencia Szervezetével számos UNHRC-határozatot illetően kötendő megállapodás kialakítása során tapasztalt nehézségek miatt; úgy ítéli meg, hogy az Izrael és Palesztina közötti, folyamatos megoldatlan konfliktus a pozitív együttműködés egyik fő hátráltatója;

29. aggodalmának ad hangot a Palesztin Hatóságon keresztül nyújtott támogatás azt követően történt felfüggesztésére vonatkozó EU-s határozat palesztin emberekre gyakorolt hatása miatt, hogy a Hatóság nem teljesítette a törvényességi feltételeket; sürgeti az ideiglenes nemzetközi mechanizmus kiterjesztését és sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy közelről kísérjék figyelemmel a változó körülményeket és ösztönözzék azokat a körülményeket, amelyek a támogatásnak a Hatóságon keresztül történő nyújtásának visszaállítását eredményezik;

30. ösztönzi az UNHCR EU-s tagjait annak megvizsgálására, hogyan használhatnák ki a vitaidőt hatékonyabban;

31. aggodalmának ad hangot, hogy annak ellenére, hogy a Tanács emberi jogi munkacsoportja (COHOM) növelte üléseinek számát, több idő és erőforrás szükséges az EU céljainak UNHCR-szintű elérését illetően; felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy erősítsék meg a Genfben rendelkezésre álló emberi erőforrásokat;

32. sürgeti a tagállamokat, hogy ne támogassanak nemzetközi fórumokon felelős tisztségek betöltésére jelöltként olyan országokat, amelyekben az emberi jogokat és a demokráciát tömegesen, rendszeres módon megsértik, és kezdjenek tárgyalásokat hasonló gondolkodású, befolyásos államokkal, amelyek célja az ilyen országok ilyen tisztségekbe történő megválasztásának blokkolása; támogatja az arra irányuló felhívást, hogy valamennyi tagjelölt ország számára kötelező legyen a külön eljárásokkal és az UNHRC által létrehozott más mechanizmusokkal való együttműködés; e tekintetben ismét felhívja a tagállamokat, hogy adjanak hangot támogatásuknak olyan tagsági kritériumok létrehozására vonatkozóan, amelyek az UNHRC-hez történő csatlakozást a tagállamok azon kötelezettségéhez kötnék, hogy folyamatos felhívást adjanak ki az ENSZ-mechanizmusokhoz;

33. ösztönzi a Tanácsot, hogy az emberi jogok megsértéséért különösen felelős személyek megbüntetésére érdekében más országokban is éljen olyan célzott szankciókkal, melyeket a belarusz rezsim ellen bevezetett;

34. újból kéri a Tanácsot annak megmagyarázására, hogyan választhatták be Belaruszt 2005 júniusában a Nemzetközi Munkaiügyi Szervezet (ILO) igazgatótanácsába, amikor négy nagy EU-ország is az említett igazgatótanács állandó tagja; felkéri a Tanácsot az említett választás előtt tett diplomáciai lépéseinek, illetve annak kifejtésére, hogy kívánt-e kifogással élni Belarusz tagságát illetően;

35. aggodalommal állapítja meg, hogy 2006 októberében az ENSZ egy szakértői csoportjának jelentése arra a következtetésre jutott, hogy az Elefántcsontpartról származó, konfliktusokban szerepet játszó gyémántok kerültek be Ghána – a kimberley-i folyamat egyik résztvevője – közvetítésével a legális gyémántkereskedelembé; felhívja a Bizottságot, hogy használja fel a kimberley-i folyamat elnökeként 2007-ben betöltött pozícióját a konfliktusokban szerepet játszó gyémántok mozgásának megállítására kialakított mechanizmusok megerősítésére; ajánlja, hogy a Bizottság törekedjen olyan konszenzus kiépítésére, amely a gyémántkereskedelemben valamennyi szektora esetében megköveteli a gyémántok útját a bányától a kiskereskedőig nyomon követő rendszerek végrehajtását, felelős és átlátható politikák kialakítását független értékelő által jóváhagyott garanciák mellett, illetve a nyersgyémánt-kereskedelemben statisztikai pontosságának fejlesztését annak érdekében, hogy eredményes elemzéseket lehessen végezni ahhoz, hogy a konfliktusokban szerepet játszó gyémántok kereskedelmét kellő időben feltárják;

2007. április 26., csütörtök

36. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy támogassák a 46 ország által aláírt, 2007. február 23-i, repeszbombákról szóló Oslói Nyilatkozatot, amelynek célja 2008-ig a repeszbombák előállításának, felhasználásának, szállításának vagy tárolásának tilalmáról szóló nemzetközi szerződés 2008-ig történő megkötése a nemzetközi humanitárius jog elveivel összhangban; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy lépjen fel az Európai Unió szintjén annak biztosítása érdekében, hogy a különféle tagállamok követik Ausztria és Belgium példáját a repeszbombák betiltását illetően, illetve nemzetközi szinten annak biztosítására, hogy az Oslói Nyilatkozatot még alá nem írt országok ezt most megteszik;

37. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy folytassák a Római Alapokmány egyetemes ratifikálásának előmozdítása, illetve a szükséges nemzeti végrehajtási jogszabályok elfogadása érdekében tett szigorú erőfeszítéseiket, összhangban a Nemzetközi Büntetőbíróságról szóló, 2003. június 16-i 2003/444/KKBP tanácsi állásfoglalással⁽¹⁾ és a 2004. február 4-i cselekvési tervvel; üdvözlí azt a tényt, hogy Csád nemrég ratifikálta a Római Alapokmányt, és ezáltal a részes államok száma 2007. január 1-jétől 104-re emelkedett; sürgeti Csehországot, az egyetlen olyan EU-tagállamot, amely még nem ratifikálta a Római Alapokmányt, hogy ezt késedelem nélkül tegye meg; ugyanebben a szellemben felhívja a Tanácsot és a Bizottságot arra, hogy ösztönözzön harmadik országokat abban, hogy területükön átmeneti igazságszolgáltatási mechanizmusokat támogassanak az emberi jogok súlyos megsértése áldozatainak történő igazságszolgáltatás felé vezető egyik lépésként;

38. üdvözlí azt a tényt, hogy számos új európai szomszédsági cselekvési tervben hivatkoznak az ICC-re (Egyiptom, Jordánia, Moldova, Örményország, Azerbajdzsán, Grúzia, Libanon és Ukrajna vonatkozásában), és hogy erről más új cselekvési tervek, illetve számos országgal kötött partnerségi és együttműködési megállapodás keretében is tárgyalnak; teljes mértékben támogatja a Nemzetközi Büntetőbíróság Koalíciója, a Nincs Béke Igazságszolgáltatás Nélkül, az Emberi Jogok Nemzetközi Szövetsége és a Parlamentarians for Global Action munkájának a Bizottság által a demokráciáért és az emberi jogokért tett európai kezdeményezés (EIDHR) útján történő finanszírozását a Római Alapokmány ratifikálásának és végrehajtásának előmozdítása érdekében;

39. elismeri azt, hogy a Római Alapokmány USA által történő ratifikálása globális szempontból milyen fontos lenne; felszólítja ismét a Tanácsot és a Bizottságot, hogy valamennyi rendelkezésre álló mechanizmussal ösztönözzék az USA-t a Római Alapokmány aláírására és ratifikálására, és adjanak hangot az USA azon erőfeszítéseit illető erőteljes helytelenítésüknek, hogy más országokat az alapokmány ratifikálásában aktívan megakadályozzon, illetve attól, hogy harmadik országok számára párhuzamos megállapodásokra – például kétoldalú mentesítési szerződésekre – tegyen javaslatokat;

40. sürgeti valamennyi tagállamot, hogy működjenek együtt teljes mértékben a nemzetközi büntető-igazságszolgáltatási mechanizmusokban, és különösen a szökevények igazságszolgáltatás elé állítását illetően;

41. sürget valamennyi tagállamot, hogy aktívan járuljon hozzá a nemzetközi ad hoc bírósági mechanizmusokhoz, különösen az önkéntes finanszírozásban részesülőkhöz;

42. hangsúlyozza, hogy a fent említett átmeneti bírósági mechanizmusok sohasem térhetnek el az emberi jogok és a jogállamiság tiszteletben tartásától, mivel ez az egyetlen módja annak, hogy az áldozatok számára igazságot szolgáltatassanak, illetve megakadályozzák a legsúlyosabb emberi jogi jogsértések folyamatos büntetlenségét;

Az EU emberi jogi iránymutatásaival kapcsolatos teljesítmény

43. értékeli az EU öt emberi jogi iránymutatásában vázolt módszerek és politikai prioritások végrehajtását illetően tett folyamatos erőfeszítéseket, illetve az egyes említett iránymutatásokra vonatkozó hatásvizsgálatok elkészítését, amellyel azok hatékonysága növelhető a harmadik országokban a változások elérését illetően; aggódik azon rendszeres jelentések miatt, amelyek szerint az EU-tagállamok harmadik országokba rendelt nagykövetségei és az EU-delegációk nemigen ismerik az említett iránymutatásokat;

⁽¹⁾ HL L 150., 2003.6.18., 67. o.

2007. április 26., csütörtök

44. kéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy személyzete, különösen a fejlesztéspolitikai terén alkalmazottak, megfelelő módon ismerjék az emberi jogi iránymutatásokat; elismeri, hogy fokozottabb átláthatóság szükséges az egyes iránymutatások érvényesítésének módját illetően, ideértve az egyes esetekben tett visszajelzéseket és az NGO-k által tett intézkedésekre vonatkozó információkat; felszólít az EU-iránymutatások végrehajtásának a Parlament bevonásával történő rendszeres és átlátható értékelésére, hogy az az elszámoltathatóságban aktív szerepet játszhatson;

45. elismerését fejezi ki a német elnökség által a gyermekek jogaira vonatkozó EU-s emberi jog iránymutatások létrehozására vonatkozó kötelezettségvállalást illetően; ösztönzi azt a Parlamenttel, a Bizottsággal és a civil társadalommal az ilyen iránymutatások részleteit illetően folytatott konzultációkra és szükség esetén a jövőbeli portugál elnökséggel folytatott koordinációra az említett iránymutatások bevezetésének kiteljesítése érdekében, amelyek a gyermekmunka tényleges megszüntetését kell, hogy céllozzák, a gyermekek oktatására és nevelésére összpontosítva elsősorban, mivel ez az egyik millenniumi fejlesztési cél;

46. megállapítja, hogy az EU-iránymutatások eltérő módon vonatkoznak az egyes országokra, és hogy az iránymutatások végrehajtását illetően egyedi tervek szükségesek eltérő körülmények között;

47. megállapítja, hogy az EU különleges képviselői és külföldi delegációi felelősséggel bírnak az EU-iránymutatások támogatása terén; proaktívabb megközelítést ösztönöz az iránymutatások minden szinten történő előmozdítását illetően; hangsúlyozza az EU-delegációkon belül harmadik országokban tapasztalt erőforrás- és személyzeti problémákat az iránymutatások ismeretét, nyomon követését és végrehajtását illetően; felhívja a tagállamok harmadik országokba delegált képviselőit és a Bizottság képviselőit a hatékonyabb koordinációra, a struktúrák és a személyzet megosztására világszerte valódi „európai uniós nagykövetségek” létrehozása érdekében, és ezáltal az emberi jogok terén teendő felelősségvállalásra;

Halálbüntetés

48. sürgeti az elnökségeket, hogy folytassák a halálbüntetés eltörlésének előmozdítására vonatkozó megközelítést, bizonyos olyan országokat részesítve előnyben, ahol pozitív változásra lehet számítani a politikában;

49. ösztönzi az elnökségeket, hogy közöljék, mely országokat kívánják megcélozni a halálbüntetésre vonatkozó EU-iránymutatások keretében a halálbüntetést illetően átalakuló politikával rendelkező államokat megcélzó, úgynevezett „élenjáró országok” kampány során; ösztönzi a Tanácsot és a Bizottságot, hogy igyekezzenek fokozottabb támogatást szerezni a jelenlegi ENSZ Közgyűlés által a halálbüntetésre vonatkozó, annak teljes eltörléséhez vezető egyetemes moratórium kimondására tett lépéseknek, ideértve az ítélethozatalt is; sürgeti a Tanácsot a még 1998-ban készült iránymutatások naprakésszé tételére annak érdekében, hogy az időközben kialakult új elemeket és stratégiákat figyelembe lehessen venni;

50. javasolja, hogy a Tanács vizsgálja felül az iránymutatásokat, és hogy e felülvizsgálat során az EU beavatkozhasson, tekintettel a „különös aggodalomra okot adó egyes esetek” tekintetében, amelyek nem tartoznak az ENSZ minimumszabványainak hatálya alá az iránymutatásokban előírt módon;

51. felhívja az elnökséget, hogy ösztönözzék azokat az országokat, amelyek még nem írták alá és ratifikálták a polgári és politikai jogokról szóló nemzetközi egyezségokmányhoz (ICCPR) csatolt második opcionális jegyzőkönyvet, ennek megtételére, illetve az ECHR-hez csatolt, a halálbüntetés minden körülmények közötti eltörléséről szóló, 13. jegyzőkönyvet⁽¹⁾ alá nem író tagállamokat ennek megtételére; elismeri e tekintetben, hogy a halálbüntetésről szóló iránymutatásokat koherensebb módon lehetne végrehajtani, ha a tagállamok aláírnák és ratifikálnák az említett jegyzőkönyveket és egyezményeket;

52. üdvözli a halálbüntetés elleni harmadik világkongresszus Párizsban (2007. február 1–3.) történő megszervezését, és csatlakozik annak zárónyilatkozatához; szándékában áll a kongresszusnak különösen a halálbüntetés elleni globális kampány parlamenti dimenziójának fejlesztése és az úgynevezett a parlamentközi delegációi és a közös parlamenti közgyűlésekben való részvétele útján való felvetése révén történő nyomon követése; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy ragadjanak meg minden kínálkozó lehetőséget a halálbüntetés elleni regionális koalíció létrehozására, különös tekintettel az arab országokra;

⁽¹⁾ 2007. február 7-én Franciaország, Olaszország, Lettország, Lengyelország és Spanyolország aláírta, de nem ratifikálta az ECHR-hez csatolt 13. jegyzőkönyvet.

2007. április 26., csütörtök

53. üdvözlí – a halálbüntetésről szóló EU-iránymutatások eredményes alkalmazásának jó példájaként – az EU képviselők által a halálbüntetésnek a perui alkotmány és az emberi jogokról szóló amerikai egyezmény megsértésével az említett országban történő meghosszabbítására vonatkozó javaslatokra tett koordinált és nyilvános reakciót;

54. örömmel fogadja az Európai Parlament, a Bizottság, az érintett tagállamok és nem kormányzati szervezetek koordinált, eredményes fellépését – mind politikai, mind diplomáciai téren – a pakisztáni elnök által a halálbüntetés felváltására vonatkozó szuverén döntésének és Mirza Tahin Hussain – brit állampolgár, aki 18 évet töltött Pakisztánban siralomházban – végleges szabadon bocsátásának biztosítását illetően; sürgeti az EU-t, hogy továbbra is hívja fel a figyelmet egyes esetekre a halálbüntetésre vonatkozó iránymutatások alapján, és ajánlja a Tanács és a Bizottság számára, hogy e tekintetben vegye igénybe hatékony módon a parlamenti dimenziót, különösen a parlamentközi küldöttségek időben történő és hasznos beavatkozását;

Kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód

55. üdvözlí a kínzás elleni egyezmény opcionális jegyzőkönyvének (OPCAT) 2006. június 22-én történt hatálybalépését; megállapítja, hogy eddig mindössze 19 EU-tagállam írta alá és csak 9 ratifikálta a jegyzőkönyvet⁽¹⁾; sürget valamennyi, az OPCAT-ot eddig még alá nem író és ratifikáló EU-tagállamot ennek megtételére az elkövetkező év során;

56. üdvözlí a minden személy erőszakos eltűnés elleni védelméről szóló nemzetközi egyezmény megszületését; kéri, hogy ezt minden EU-tagállam haladéktalanul írja alá és ratifikálja;

57. ajánlja, hogy az EU továbbra is hasonló módon kezelje a kínzás egyes eseteit a kínzásról szóló iránymutatások értelmében, mint teszi azt a halálbüntetés egyes eseteivel a halálbüntetésről szóló iránymutatások értelmében;

58. támogatja a Tanács határozatát, amely szerint egyes diplomáciai megállapodások eredményeit nyilvánosságra hozzák, és ezt a lépést a nagyobb átláthatóság felé tett előrehaladásként értékeli; kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy vegye különösen figyelembe a kínzásról és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódról vagy büntetésről szóló EU-iránymutatások végrehajtására vonatkozó parlamenti vizsgálat következtetéseit és ajánlásait;

59. hangsúlyozza, hogy bár az említett iránymutatásokat már 2001-ben elfogadták, minimális volt a politikai párbeszéd, nyilatkozatok és diplomáciai lépések alkalmazása a kínzás tényleges gyakorlatával összefüggésben; ösztönzi a jövőbeli elnökségeket, hogy végezzék el a kínzásra vonatkozó iránymutatások értékelését, vizsgálatát és az ezekkel kapcsolatos tervezést; felhívja a Tanácsot, hogy vegye figyelembe a Külügyi Bizottság emberi jogi albizottsága által e tárgyban kért tanulmányban szereplő ajánlásokat az említett iránymutatások jövőbeli értékelési folyamata során; ösztönzi az EU-t, hogy bővítse a végrehajtás körét, különösen az egyes esetek megállapítására és az ezekkel kapcsolatos diplomáciai lépések megtételére vonatkozó eljárás kialakítása útján a kiválasztott országokban;

60. ajánlja a német és a portugál elnökségeknek, hogy adott esetben folytassák a diplomáciai lépéseket a kínzásra vonatkozóan; hangsúlyozza azonban, hogy a diplomácia önmagában kevés, és más, konzisztens módon és a helyi helyzet alapos elemzését követően végrehajtott kiegészítő intézkedések is szükségesek, például a kínzás és a megalázó bánásmód területén működő civil társadalmi csoportokkal való kapcsolatok megerősítése útján, a kínzás és a megalázó bánásmód egyes eseteinek kezelésére vonatkozó hatékony módszerek kialakításával, a jól ismert emberijog-védők bevonása és annak biztosítása mellett, hogy az EU-küldöttségek kínzás és megalázó bánásmód elleni küzdelmet célzó intézkedései harmadik országokban koherensek és folyamatosak legyenek;

61. hangsúlyozza, hogy az elnökség vagy a Tanács titkárságának az adott ENSZ-bizottságokban való rendszeres jelenléte, illetve az Európa Tanáccsal és annak a kínzás megakadályozásával foglalkozó bizottságával folytatott további együttműködés lényeges, hasznos, tényleges hozzájárulás az egyes országokat érintő diplomáciai lépések tekintetében;

⁽¹⁾ Aláírta, de nem ratifikálta (2007. januári állapot): Ausztria (2003), Belgium (2005), Ciprus (2004), Finnország (2003), Franciaország (2005), Németország (2006), Olaszország (2003), Luxemburg (2005), Hollandia (2005), Portugália (2006) és Románia (2007). Aláírta és ratifikálta: Csehország, Dánia, Lengyelország, Spanyolország, Svédország, az Egyesült Királyság, Málta, Észtország és Szlovénia. Vagyis Bulgária, Görögország, Magyarország, Írország, Lettország, Litvánia és Szlovákia nem írta alá és nem is ratifikálta az OPCAT-ot mostanáig.

2007. április 26., csütörtök

62. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy folytassák a diplomáciai lépések gyakorlását az EU valamennyi nemzetközi partnere tekintetében a kínzás és a megalázó bánásmód alkalmazását tiltó nemzetközi egyezmények ratifikálását illetően továbbá a kínzás túlélőinek rehabilitálására vonatkozó rendelkezések vonatkozásában; felhívja az EU-t, hogy tekintse a kínzás és a megalázó bánásmód elleni küzdelmet az emberi jogi politikája fő prioritásának, különösen az EU-iránymutatások és más EU-eszközök, mint pl. az EIDHR kibővített végrehajtása útján, valamint annak biztosításával, hogy az EU tagországok tartózkodjanak a diplomáciai biztosítékok alkalmazásától az olyan harmadik országok esetében, ahol ténylegesen fennáll annak a kockázata, hogy az embereket kínzásnak vetik alá vagy megalázó bánásmódban részesítik;

63. újílag megerősíti, hogy a nők nemi szervének megcsönkítése a testi integritáshoz fűződő emberi jog megsértése, és riasztónak találja azon kísérleteket, amelyek ilyen csönkítési cselekményeket a szokásos orvosi gyakorlatokkal egyazon kategóriába kívánnak helyezni;

A gyermekek és a fegyveres konfliktusok (CAAC)

64. üdvözlözi az ENSZ főtájkára gyermekekkel és fegyveres konfliktusokkal foglalkozó különleges képviselőjének, Radhika Coomaraswamy-nak 2006 áprilisában történt kinevezését, akinek feladata olyan stratégiák megállapítása, amelyek útján kézzelfogható védelemben részesíthetők a fegyveres konfliktusokban érintett gyermekek, illetve biztosítható a nemzetközi gyermekvédelmi szabványok és normák teljes körű végrehajtása;

65. üdvözlözi a „Háború Nélkül Élő Gyermekek” című konferenciának a francia külügyminiszter és az UNICEF által 2007 februárjában történő közös megszervezését, továbbá a fegyveres erőkkel vagy fegyveres csoportokkal kapcsolatba kerülő gyermekekről szóló párizsi elvek és iránymutatások elfogadását mint olyan fontos lépést, amely a nemzetközi közösséget a védelem előmozdítására, a tudatosság növelésére és a fegyveres konfliktusokban részt vevő gyermekek kérdése számára a békefenntartásban és a béke megteremtésében központi szerep biztosítására;

66. hangsúlyozza, hogy a katonalányok különös aggodalomra adnak okot, mivel leszerelésüket követően egyrészt szexuális kizsákmányolás, másrészt pedig nagyon gyakran kiközösítés áldozataivá válnak közösségeiken belül, és felhív olyan intézkedések meghozatalára, amelyek kifejezetten az ő problémáikkal foglalkoznak, és segítenek nekik abban, hogy leszerelésüket követően sikerüljön beilleszkedniük, és visszatérniük a civil életbe;

67. felhívja a tagállamokat, hogy ratifikálják a gyermekek jogairól szóló egyezményhez csatolt, választható jegyzőkönyveket;

68. megjegyzi, hogy számos országban – ideértve az EU egyes tagállamait is – folyik gyermekek fegyveres konfliktushelyzetekre történő kiképzése; felhívja mindezen országokat, hogy tegyenek intézkedéseket annak biztosítására, hogy 18 év alattiak ne kaphassanak fegyveres konfliktushelyzetre vonatkozó kiképzést;

69. üdvözlözi a 2006 áprilisában az osztrák elnökség által elfogadott végrehajtási stratégiát (IS), amely egyedi ajánlásokat fogalmaz meg az intézkedéseket illetően, illetve az ebben szereplő azon megállapításokat, hogy az emberi jogok kérdését rendszerszerűen figyelembe kell venni az EBVP-műveletek tervezésének korai szakaszában; méltatja a finn elnökség az IS alkalmazására irányuló erőfeszítéseit, sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az EU rendelkezésre álló politikai eszközöket (úgy mint a diplomáciai lépéseket és a politikai párbeszédet) nem alkalmazták az azokban rejlő teljes körű potenciál kihasználásával az iránymutatások 2003-ban történt elfogadása óta;

70. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az IS mellett továbbra is az iránymutatásokra összpontosítsanak, mivel az iránymutatások jóval teljesebb körűek; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a finn elnökség csak kevés diplomáciai és egyéb lépést tett a CAAC tekintetében; ragaszkodik ahhoz, hogy az EU fenntartsa a magas minőségi és alapossági normákat a CAAC nyomon követése és az ezzel kapcsolatos jelentéstétel során;

71. kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy készítsen listát azon kérdésekről, amelyekről a delegációk vezetőinek jelentést kell tenniük, a rendszeres jelentéstételben való segítségük céljából; kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy készítsen kritériumlistát annak meghatározása érdekében, hogy egy ország „prioritás”-e, és kéri, hogy a Bizottság és a Tanács konzultáljon többet az érintettekkel véleményük kikérésére tekintettel; sürgeti a Bizottságot és a Tanácsot az IS-ajánlásokban javasolt módon olyan dokumentum elkészítésére, amely javaslatokat tartalmaz az ENSZ Biztonsági Tanácsa által hozott 1612(2005) határozatot illetően;

2007. április 26., csütörtök

72. felhívja a Bizottságot, hogy a CAAC szempontjainak minden területen történő érvényesítésével megfelelőbben tükrözze az iránymutatások céljait, ideértve a fejlesztési együttműködést is;
73. üdvözli a Bizottság által 2006 elején olyan célból elindított ajánlattételi felhívást, hogy finanszírozásra válasszon ki olyan projekteket, amelyek a nők és gyermekek kereskedelme elleni küzdelemre, illetve fegyveres konfliktusokban a sérülékeny rétegek – különösen a gyermekek – jogainak védelmére irányulnak;
74. üdvözli továbbá a leszerelés, a demobilizáció és reintegráció támogatására irányuló EU-konceptió 2006. decemberi elfogadását, amely hangsúlyozottan és módszeresen utal a gyermekekre, üdvözli továbbá a gyermekek leszerelésére, demobilizációjára és reintegrációjára vonatkozó „fokvárosi elvek” felülvizsgálatára irányuló, az UNICEF által vezetett folyamatnak (az ECHO vagyis, a Bizottság humanitárius segítségnyújtásért felelős főigazgatósága útján) biztosított EK-támogatást;

Emberijog-védők

75. hangsúlyozza, hogy az EU emberijog-védőkről szóló, 2004-es iránymutatásai teljes körű végrehajtásának prioritást kell kapnia, és hogy a 2006 júniusában az iránymutatások végrehajtásának az ausztriai elnökség által végzett első felülvizsgálata szerint elfogadott tanácsi ajánlásokat konkrét intézkedéseknek kell követnie; ösztönzi a Tanácsot a diplomáciai lépések megfelelő nyomon követésének megkönnyítésére, illetve az egyének részéről tett intézkedések hatásainak értékelésére az EU diplomáciai tevékenységére vonatkozó központi adatbázis létrehozása útján;
76. hangsúlyozza, hogy az EU-nak növelnie kell a tudatosság szintjét valamennyi EU-szereplő körében Brüsszelben, a fővárosokban és a delegációk szintjén egyaránt az iránymutatások meglétét, célját, tartalmát és műveleti alkalmazását illetően; elismeri, hogy a belső tudatosságnövelés célja az emberijog-védők munkájának jobb megértése kell hogy legyen; felhívja a Bizottságot és tagállamokat, hogy szervezzenek képzési műhelyeket a regionális szervek számára úgy, mint a delegációkon, nagykövetségeken és konzulátusokon dolgozó alkalmazottaknak, amelyekben az emberijog-védők korai szakaszban részt vesznek, továbbá szervezzék meg a bevált gyakorlatok cseréjét az emberijog-védőknek nyújtott anyagi és nem anyagi segítség nyújtását illetően; úgy ítéli meg, hogy a Tanács által javasolt elképzelést, miszerint súlyos veszély esetén az emberijog-védők számára vízumokat kell kiadni, fontos prioritásként kell kezelni;
77. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az emberijog-védők számára rendelkezésre bocsássák a helyszínen az iránymutatások végrehajtására vonatkozó kézikönyvet; ösztönzi a COHOM-ot, hogy terjessze az emberijog-védőkről szóló EU-iránymutatások harmadik országokban lingua francának számító EU-nyelveken, továbbá fontos nem EU-s nyelveken készült fordításait a regionális hivatalok és a nagykövetségek/delegációk körében; hangsúlyozza, hogy az EU-delegációknak proaktívabb módon kell a helyi emberijog-védők-höz közelíteniük;
78. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy rendszeresen vesse fel az emberijog-védők helyzetét valamennyi politikai párbeszédben, ideértve az EU-tagállamokkal folytatott kétoldalú párbeszédet is; felhívja a Tanácsot, hogy rendszeresen nyújtson tájékoztatást a Parlament számára az iránymutatások helyszíni végrehajtását illetően, és vonja azt be az azok értékelésére irányuló folyamatba; üdvözli a tényt, hogy az EIDHR egyik prioritása az emberijog-védők védelme, amelynek része sürgős védelmi intézkedéseknek az EU által történő bevezetése; üdvözli továbbá a női emberijog-védők támogatására irányuló globális EU-kampányra vonatkozó kezdeményezést; tudomásul veszi az emberijog-védőkkel foglalkozó különleges ENSZ-képviselő jelentéseit és ajánlásait;

Az emberi jogokra vonatkozó párbeszédokről és a harmadik országokkal folytatott elismert konzultációkról szóló iránymutatások

79. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió emberi jogok és demokrácia előmozdítására vonatkozó globális stratégiája nem alapozható kizárólag az államok közötti kétoldalú vagy többoldalú kapcsolatokra, hanem ebbe a lehető legnagyobb mértékben be kell vonni a nem kormányzati szereplőket – a parlamenti képviselőket, akadémikusokat, gondolkodókat, újságírókat, a demokratikus értékek védőit, az aktivistákat, a nem kormányzati szervezetek vezetőit és a véleményformálókat is –, illetve ezt ki kell terjeszteni rájuk is;

2007. április 26., csütörtök

80. üdvözli a tényt, hogy a Tanács elkészítette az emberi jogokra vonatkozó dialógusok és konzultációk áttekintését tartalmazó dokumentumot; kéri a Tanácsot, hogy vegye figyelembe a Parlament saját kezdeményezésű, jelenleg szövegezés alatt álló jelentését az emberi jogokra vonatkozó párbeszéd és a harmadik országokkal folytatott elismert konzultációk értékeléséről; e tekintetben sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Tanács értékelését bizalmasnak nyilvánították, és kéri a Tanácsot, hogy reagáljon kedvezően arra a felhívásra, hogy a Parlamenttel együtt alakítson ki olyan rendszert, amely révén az Európai Parlament egyes tagjait folyamatosan tájékoztatni lehet a minősített tevékenységekről; javasolja ismét, hogy az ilyen rendszernek a mintájául szolgálhat az a rendszer, amellyel a kiválasztott európai parlamenti képviselőket a biztonsággal és a védelemmel kapcsolatos minősített anyagról tájékoztatják; nézete szerint általánosságban az emberi jogokról szóló párbeszédet átlátható módon kell tervezni és lebonyolítani, az e cél eléréséhez szükséges megfelelő eszközök megtalálása útján;

81. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az EU–Kína emberi jogi párbeszédet jelentős mértékben megerősítsék és javítsák; üdvözli a tényt, hogy Kína úgy döntött, hogy valamennyi halálbüntetési ügyben kéri a legfelső bíróság felülvizsgálatát, továbbra is aggodalommal tölti el, hogy valamennyi ország közül változatlanul Kínában kerül sor a legtöbb kivégzésre, rámutat azonban, hogy Kína emberi jogi tevékenysége még mindig aggályokra ad okot; felhívja a Tanácsot, hogy nyújtson részletesebb eligazítást a Parlament számára nyilvános ülésen a megbeszéléseket követően; hangsúlyozza a korábbi párbeszéd során felvetett pontok megismétlésének fontosságát; támogatja a Bizottságot és a Tanácsot a párbeszéd fejlesztésére irányuló elképzeléseik aktuális alakításában; megállapítja, hogy a jelentős gazdasági reformok ellenére a politikai és emberi jogi aggályok még mindig fennállnak olyan kérdések tekintetében, mint például a politikai motíváltágú bebörtönzés, a kényszermunka, a szólás- és a vallásszabadság, a vallási és etnikai kisebbségek, a laogai táborrendszer és a szervkereskedelemre vonatkozó állítások; megállapítja, hogy az ilyen aggályok hangsúlyt kell hogy kapjanak a pekingi olimpia megszervezése során; sürgeti az EU-t annak biztosítására, hogy a Kínával folytatott kereskedelmi kapcsolatait tegye függővé az emberi jogi reformoktól, e tekintetben felszólítja a Tanácsot, hogy bármely új partnerségi és együttműködési keretmegállapodás véglegesítését megelőzően végezzen az emberi jogok helyzetére vonatkozó átfogó értékelést, felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy vessék fel a tibeti kérdést, és hogy támogassák aktívan a kínai kormány és a Dalai Láma küldöttei közötti párbeszéd megerősítését;

82. erősen aggódik, hogy 2004 óta megszakadt az Iránnal folytatott emberi jogi párbeszéd Irán részéről az együttműködés hiánya miatt; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Tanács szerint azóta nem történt előrelépés, sürgeti Iránt, hogy újból vegyen részt a párbeszédben, és az EU iránymutatásának segítségével állapítson meg a területen valós fejlődést célzó, elérhető szinteket; felhívja a Bizottságot az EIDHR keretében minden szükséges intézkedés végrehajtására az iráni civil társadalommal való kapcsolat és együttműködés előmozdítása, illetve a demokrácia és az emberi jogok további támogatása érdekében, mély aggodalmának ad hangot az iráni emberi jogi helyzet romlása miatt, és rámutat különösen az emberijog-védők elleni elnyomás megerősödésére; helyteleníti ugyanakkor, hogy Irán továbbra is alkalmazza a halálbüntetést a nemzetközi normákat sértő körülmények mellett, és különösen kifogásolja a fiatalkorú elkövetők kivégzését; felhívja a Tanácsot, hogy adjon hangot aggodalmának az ország emberi jogi helyzetét illetően az iráni kormánnyal folytatott minden kapcsolattartása során, és összpontosítsa erőfeszítéseit az emberijog-védők és különösen a nők megvédésére, továbbá hogy vegye rá Iránt a halálbüntetésekre vonatkozóan azonnali moratórium elfogadására az annak eltörlése felé vezető első lépés gyanánt;

83. tudomásul veszi, hogy az EU folytatja az emberi jogokról a konzultációt Oroszországgal; támogatja a Tanács célját, hogy az említett konzultációkat az EU és Oroszország közötti, őszinte és valódi emberi jogi párbeszédévé fejlessze, és felszólít az Európai Parlament, valamint az európai és orosz nem kormányzati szervezetek ilyen folyamatba történő bevonására, sajnálatát fejezi ki, hogy az EU csak korlátozott mértékben ért el sikereket a politikai változások megvalósításában olyan nehéz kérdések felmerülésének eredményeként, mint a csecsenöldi helyzet, a büntetlenség és a törvényhozás függetlensége, az emberijog-védőkkel szembeni bánásmód, a média függetlensége és a szólásszabadság, az etnikai kisebbségek kezelése, a jogállamiság tiszteletben tartása és az emberi jogok védelme a fegyveres erőkből, szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés és egyéb kérdések; helyteleníti, hogy az orosz törvényhozás korlátozza az NGO-k tevékenységeit; sajnálatát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy újságírók és emberijog-védők fenyegetéseket kapnak és továbbra is megdöbben és felháborítja Anna Politkovszkaja meggyilkolása; arra számít, hogy Oroszország a jövőben további intézkedéseket hoz a szólásszabadság és az újságírók és emberijog-védők biztonságának megóvása érdekében; e tekintetben úgy véli, az EU-nak prioritásként kell kezelnie Oroszország az ENSZ emberi jogi mechanizmusaival való együttműködését valamint valamennyi vonatkozó emberi jogi egyezmény ratifikálását, aggályainak ad hangot azon feltételezések miatt, miszerint az orosz kormány áll a 2006 novemberében Londonban elhunyt Alekszandr Litvinyenko megmérgezése mögött; aggályainak ad hangot a 2003-ban letartóztatott Mihail Hodorkovszkij, a Jukosz korábbi vezetője ellen újabban felhozott vádak miatt, és hasonlóképpen aggasztja a vele szemben fogva tartása idején állítólag tanúsított bánásmód, sürgeti a Bizottságot és a Tanácsot, hogy az ilyen eseteket vessen fel az orosz hatóságok legmagasabb szintjén valamint az Oroszországgal kötendő új partnerségi és együttműködési megállapodásban, sürgeti a Bizottságot, hogy az emberi jogi helyzet tényleges javítása érdekében az emberi jogi záradékon túl szabjon meg egyértelműbb kötelezettségeket, és alakítson ki hatékonyabb ellenőrző mechanizmusokat;

2007. április 26., csütörtök

84. üdvözli az ez idáig a Tanács, a Bizottság és az Európai Parlament által az emberi jogok Belaruszban elkövetett megsértése elleni küzdelem érdekében tett erőfeszítéseket; hangsúlyozza, hogy ezt a politikát folytatni kell, különös hangsúlyt fektetve a szólásszabadság, illetve a békés gyülekezéshez és az egyesüléshez való jog megsértésének eseteire, valamint a nemzeti kisebbségek jogainak megsértéseire; rámutat az elnyomás célpontját képező politikai ellenzék támogatásának szükségességére;

85. sürgeti a Bizottságot és a Tanácsot, hogy állítsanak fel az emberi jogok és a demokrácia előmozdítását célzó emberi jogi albizottságokat valamennyi szomszédos országban, ahogy az Marokkó és Jordánia esetében is történt, és ahogy azt jelenleg Egyiptom, Tunézia és Libanon esetében tervezik, megismétli felhívását, amellyel bevonását kéri az ilyen ülések előkészítésébe, illetve az ülések eredményeiről való megfelelő tájékoztatását;

86. tudomásul veszi az Üzbegisztánnal folytatott emberi jogi párbeszéd kialakítására irányuló kísérleteket, de megállapítja, hogy erre nem nyílt lehetőség, mivel Üzbegisztán nem volt képes konstruktív módon hozzáállni egy ilyen párbeszédhez, úgy ítéli meg ugyanakkor, hogy az, hogy Üzbegisztánnal emberi jogi párbeszédet kezdenek, nem eredményezheti az erre az országra kiszabott szankciók megszüntetését, ha nem történik előrelépés az emberi jogok és a demokrácia területén; ezért felszólítja a Tanácsot, hogy bármely döntést megelőzően végezzen az emberi jogok helyzetére vonatkozó átfogó értékelést;

87. meggyőződése, hogy a hat résztvevővel zajló megbeszélések terén elért előrelépés hozzájárulhat egy olyan kedvezőbb politikai légkör kialakulásához, ahol újrakezdeményezhető a Koreai Népi Demokratikus Köztársasággal folytatott emberi jogi párbeszéd; felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy erőteljesen törekedjen e cél elérésére a KNDK-val folytatott kapcsolattartás és tárgyalások folyamán;

88. tudomásul veszi a Bizottság és a Tanács által Törökország csatlakozáshoz vezető útját illetően folytatott tárgyalásokat, illetve a felmerülő problémákat; aggódik, hogy Törökországban az emberi jogi kérdések terén mindmáig kevés előrelépés történt, és fokozottabb erőfeszítések szükségesek, különösen ami a valamennyi vallási közösségre kiterjedő vallásszabadságot, ezen közösségek tulajdonosi jogainak teljes mértékű érvényesülését, a kisebbségek védelmét, a szólásszabadságot és az ország délkeleti részén élő, kurd eredetű népességgel kapcsolatos emberi jogi aggályokat illeti; elítéli Hrant Dink újságíró 2007 januárjában történt tragikus meggyilkolását, ami a török társadalom egyes rétegeiben meglévő nacionalista érzelmet példázza; ugyanakkor bátorítólag hatott, hogy a gyilkosságot országszerte és a kormány szintjén is határozottan elítélték, az elkövetőket pedig rövid idő alatt letartóztatták; ösztönzi a török kormányt, hogy módosítsa a török büntető törvénykönyv 301. cikkét, amely egyértelműen korlátozza a médiában a szólásszabadságot;

89. kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy különösen konfliktus utáni helyzetekben – ideértve olyan helyzeteket is, amikor nők és lányok megerőszakolását háborús fegyverként alkalmazzák, illetve amikor a nők elleni erőszak még mindig elterjedt – vegye figyelembe a partnerországok által az emberi jogok korábbi megsértésének kezelésére tett erőfeszítéseket az emberi jogi kérdések iránti jelenlegi kötelezettségvállalások bizonyítékaként;

90. hangsúlyozza, hogy az emberi jogi párbeszéd és konzultációk során az EU-intézményeknek az emberi jogokkal, alapvető szabadságokkal, illetve a megkülönböztetésekkel kapcsolatos valamennyi aggálynak hangot kell adnia, kiemeli az ilyen párbeszéd és konzultációk fontosságát az olyan esetekben, amikor a jogsértések széles körben elterjedtek, és/vagy szisztematikusak, és elismeri, hogy a nemzetközi nyomás szerepet játszhat a további jogsértések elkerülésében;

91. aggodalommal állapítja meg, hogy a Parlament részvétele az ember jogokról szóló párbeszédekben és konzultációkban nem mindig annyira átfogó, mint amennyire lennie kellene, és ösztönzi a Tanácsot és a Bizottságot, hogy nyissa meg a párbeszédet az Európai Parlament tagjainak fokozottabb részvétele előtt;

A Tanács és a Bizottság tevékenységeinek – ideértve a két elnökség teljesítményét is – általános ellenőrzése

92. elismerését fejezi ki a finn és az osztrák elnökség között az emberi jogi kérdések megközelítésének konzisztenciáját célzó együttműködés iránt; számít arra, hogy a német, a portugál és a szlovén elnökség is folytatja ezt az együttműködési folyamatot;

2007. április 26., csütörtök

93. támogatja a Tanácsot és a Bizottságot az emberi jogok Burmában/Mianmarban történő aktuális megsértése elleni erőteljes álláspontban; sürgeti a Bizottságot és a Tanácsot, hogy továbbra is ellenőrizzék az EU közös álláspontja hatékonyságát, illetve ismerjék el, hogy a helyzet Burma/Mianmar területén egyre romlik; ösztönzi a Tanácsot és a Bizottságot, hogy – a Burmával/Mianmarral kapcsolatos közös álláspont keretében – proaktívabb módon működjön együtt az ASEAN országaival és Burma/Mianmar szomszédos országaival, annak érdekében, hogy ezeket befolyásuk felelős módon történő latba vetésére sürgesse pozitív változások elérésének érdekében; tudomásul veszi az ENSZ Biztonsági Tanács szintjén az említett országban tapasztalt folyamatos humanitárius válságra válaszul hozott intézkedést; ösztönzi a Tanácsot és a Bizottságot, hogy sürgesse Kínát, Indiát és más olyan országokat, amelyek továbbra is fegyvert és más támogatást nyújtanak a katonai juntának, hogy hagyjanak fel ezzel, és csatlakozzanak a nemzetközi közösséghez a Burma/Mianmar javát szolgáló változás elérésére tett erőfeszítéseiben; megjegyzi az ENSZ Biztonsági Tanács szintjén a folyamatos humanitárius válság miatt tett eddigi erőfeszítéseket; sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy keressen konszenzust Kínával, Oroszországgal és Dél-Afrikával egy, az Állami Béke és Fejlődés Tanácsa, a Nemzeti Liga a Demokráciáért és az etnikai nemzetiségek közötti érdemi háromoldalú párbeszédet, továbbá valamennyi politikai fogoly, köztük Aung San Suu Kyi szabadon bocsátását igénylő, kötelező érvényű határozat elfogadására;

94. csalódásának ad hangot amiatt, hogy nem történtek pozitív fejlemények a líbiai rezsim által gyermekek szándékosan AIDS-vírussal történő megfertőzése miatt, kínzás útján szerzett vallomások alapján fogva tartott és halálra ítélt öt bolgár nővér és egy palesztin orvos szabadon bocsátását vagy számukra tisztességes tárgyalás biztosítását illetően; megállapítja, hogy a Bizottságnak a kérdés politikai párbeszéd révén és a fertőzött gyermekek számára orvosi kezelés biztosítása útján történő megoldására irányuló folyamatos törekvései ellenére a líbiai rezsim az ügyben továbbra is hajthatatlan, és a médiában újabb provokatív kijelentéseket tesz; ennek fényében sürgeti a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a Líbiával szemben alkalmazott politikai eszközeit annak érdekében, hogy hatékonyabb megközelítést találjon a kérdés gyors rendezésére, illetve véget vessen nyolc év agóniának és kirívó emberi jogi jogsértéseknek;

95. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Tanács és a Bizottság elmulasztotta a határozott fellépést azt illetően, hogy az etióp kormányt rábírja valamennyi megválasztott parlamenti képviselő és más politikai foglyok azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátására, valamint az emberi jogok, a demokratikus elvek és a jogállamiság tekintetében meglévő kötelezettségeinek teljesítésére; emlékeztet számos, Etiópiával kapcsolatos európai parlamenti állásfoglalásra, amelyeket az EU által megfigyelt 2005. évi etióp választások óta fogadtak el, és különösen a 2006. november 16-i legutóbbi állásfoglalására⁽¹⁾;

96. felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy ösztönözze és segítse Szenegál kormányát abban, hogy felkészüljön Hissène Habré mielőbbi tisztességes bírósági tárgyalására annak érdekében, hogy feleljen az emberi jogok súlyos megsértésének vádjára;

97. elismeri az Irakban zajló háború jelentős emberi jogi következményeit, illetve a jelenlegi törekény politikai helyzet komplexitását; tudomásul veszi a Parlament által Irakról elfogadott jelentéseket és állásfoglalásokat és az ezekben szereplő ajánlásokat; sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy folyamatosan értékelje, hogyan játszhatna az EU konstruktívabb szerepet az iraki stabilitás megteremtésében; teljes megdöbbenéssel állapítja meg, hogy az ECHO ideiglenesen felfüggesztette az Iraknak nyújtott humanitárius segítségnyújtást a szenvedő iraki népet és iraki menekülteket sújtó katasztrofális helyzet ellenére; üdvözli azonban e támogatás újraindítását 2007 februárjától;

98. elismerését fejezi ki a Bizottság felé az EU-n belüli emberkereskedelem problémájának kezeléséért; és sürgeti az emberek – különösen a nők és gyermekek – kereskedelme elleni küzdelemhez szükséges intézkedések meghozatalát, sürgeti a Bizottságot, hogy továbbra is vonja felelősségre azon tagállamokat, amelyek nem tettek eleget a megállapodás szerinti, emberkereskedelem elleni egyezményeknek és irányelveknek, különösen a harmadik országok emberkereskedelem áldozatává vált vagy az illegális bevándorlás megkönnyítésére irányuló cselekményekkel érintett, a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal együttműködő állampolgárai részére kiállított tartózkodási engedélyről szóló, 2004. április 29-i 2004/81/EK tanácsi irányelvnek⁽²⁾; hangsúlyozza továbbá, hogy az emberkereskedelem elleni küzdelemben az annak áldozataira figyelemmel lévő emberi jogi megközelítést kell elfogadni, dicséretét fejezi ki az osztrák elnökség felé különösen azért, mert számos emberkereskedelem-ellenes kezdeményezést szervezett, ideértve 2006 júniusában egy EU-s szakértői konferenciát is az emberkereskedelemre vonatkozó EU-terv végrehajtásáról, és tudomásul veszi az említett két napos rendezvény során született következtetéseket és ajánlásokat;

(1) Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0501.

(2) HL L 261., 2004.8.6., 19. o.

2007. április 26., csütörtök

99. sajnálja, hogy a finn elnökség elmulasztotta megszervezni a kapcsolattartók EU-s hálózatának negyedik ülését a népirtásért, az emberiség ellen elkövetett bűncselekményekért és a háborús bűnökért felelős személyek tekintetében, amely alkalom felbecsülhetetlen eszköze az EU-tagállamok közötti együttműködés megerősítésének a nemzetközi bűncselekményeket illetően nemzeti szinten folytatott nyomozások és vádemelések terén; felhívja a figyelmet a Tanács EU-hálózattal kapcsolatos következtetéseiben szereplő kötelezettségvállalására, amelynek értelmében minden egyes elnökség alatt egy ülést tartanak, és felhív az előző EU-hálózati ülések következtetéseinek eredményes végrehajtására; kéri, hogy minden elnökség vegye fel ezt programjába rendes pontként;

100. üdvözlöi a Bizottságnak „Az EU gyermekjogi stratégiája felé” (COM(2006)0367) című közleményét; reméli, hogy a Bizottság ezáltal szilárd alapot teremt a gyermekek legalapvetőbb jogainak védelmére kialakított hatékonyabb és átfogó politikák tekintetében; aggódik azonban, hogy nemzetközi szinten egyre kevésbé tanúsítanak tiszteletet a gyermekek jogai iránt;

101. helyteleníti, hogy továbbra is ellenőrzés nélkül folytatódik a dárfúri erőszak, illetve hogy a szudáni kormányt nem vonták felelősségre azért, mert több alkalommal is elmulasztott eleget tenni a nemzetközi követelményeknek és megvédeni polgárait az erőszaktól, egyúttal üdvözölve a Nemzetközi Büntetőbíróság által nemrég kiadott vádiratot; sajnálja, hogy az EU nem tett több egyoldalú intézkedést a dárfúri válságot illetően és hangsúlyozza, hogy komolyabb intézkedésekre van szükség annak érdekében, hogy a szudáni kormányt nemzetközi békefenntartó erők befogadására kényszerítsék; hangsúlyozza, hogy kitarító diplomáciai nyomás szükséges annak érdekében, hogy a szudáni kormány számára kimutassák, hogy szóbeli kötelezettségvállalásait a dárfúri erőszak megállítására irányuló átfogó és fenntartható erőfeszítéseknek kell követnie, és hogy a nemzetközi közösség nem fogadja el Szudán részéről kötelezettségei és a polgárai megvédelmével kapcsolatos felelőssége további mellőzését; sürgeti a Tanácsot, hogy állapodjon meg a khartúmi rezsimre a nemzetközi közösség követelményeinek való meg nem felelés esetén egyértelmű időrendben kiszabandó egyedi, célzott szankciók tervre vonatkozóan; sürgeti az EU-t, hogy járuljon hozzá (és másokra is gyakoroljon nyomást a hozzájárulás érdekében) nemzetközi békefenntartó erőkhöz és Dárfúr felett egy repülési tilalommal érintett zóna kialakításához és annak biztosításához, hogy az Afrikai Unió megfelelő forrásokkal és támogatásokkal rendelkezzen feladatának ellátásához; kéri, hogy az EU tegyen erőfeszítéseket egy csádi ENSZ-békefenntartó misszió érdekében, amely komoly polgári védelmi felhatalmazással rendelkezik; kéri a tagállamokat, a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tegyenek kötelezettségvállalást, és biztosítsanak eredményes védelmet Dárfúr népének a humanitárius katasztrófa ellen;

102. felszólít egy magatartási kódex elfogadására a fegyveres konfliktussal érintett területeken missziót folytató katonai és polgári békefenntartó és humanitárius személyzet magatartási normáit illetően, amelyben különösen a nemi alapú erőszak bármely formájának vonatkozásában az elvárt magas szintű magatartási normáknak való meg nem felelés esetén alkalmazandó szankciók is szerepelnek;

103. üdvözlöi a tényt, hogy öt tagállam jelölt ki különleges emberi jogi nagykövetet a támogató tevékenységek harmadik országok javára történő folytatása érdekében, különösen az emberi jogok területén, és tudomásul veszi az e területen folytatott munkát; kéri, hogy más tagállamok is fontolják meg hasonló lépések megtételét;

104. kéri a Bizottságtól és a Tanácstól azon országok áttekintését, amelyek nem adtak ki állandó meghívást az ENSZ valamennyi különleges mechanizmusa, különleges előadója és különleges képviselője tekintetében;

105. üdvözlöi azt az új eszközt, amelyet egy bizonyos országok tekintetében „aggodalomra okot adó foglyokról/fogva tartottakról” vezetett EU-s lista jelent; megismétli azon kérését, hogy a Tanács hozzon létre EU-s listát „aggodalomra okot adó foglyokról/fogva tartottakról” olyan harmadik országok vonatkozásában, ahol emberi jogi aggályok merülnek fel, és hogy minden egyes politikai párbeszéddel kapcsolatos ülésen vesse fel az adott lista kérdését; kéri a Bizottságot, hogy tájékoztassa a Parlamentet minden ilyen meglévő listáról;

106. üdvözlöi a tényt, hogy a Bizottság és a Tanács immár listákat készít a „fókuszországokról” és rendszeresen frissíti azokat egyes kérdések tekintetében, különösen ideértve a halálbüntetés tekintetében „élenjáró” országok listáját, illetve a kínzás tekintetében felmerülő „fókuszországokét”, továbbá azon országokét, ahol az emberijog-védők helyzete különösen rossz;

2007. április 26., csütörtök

107. meglepetésének ad hangot azt illetően, hogy a Tanács titkársága még nem felelt meg az Általános Ügyek Tanácsa által 2005. december 12-én hozott határozatoknak, amelyekkel azt a rendelkezést fogadták el, hogy a Tanács naprakészre tett emberi jogi adatlapjait minden EU-intézmény számára bocsássák rendelkezésre⁽¹⁾; számít arra, hogy a lehető leghamarabb megkapja az említett adatlapok aktuális változatait;

108. üdvözlí, hogy a Tanács elismerte, hogy a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló, nemrég elfogadott egyezmény még inkább lehetővé teszi az EU számára, hogy figyelmét a fogyatékkal élők jogainak előmozdítására és védelmére fordítsa, és ezen új egyezmény vonatkozásában kéri, hogy az EU eredményesebben ellenőrizze a fogyatékkal élő személyek emberi jogi helyzetét harmadik országokban, tekintettel a 2009–2010-re vonatkozó alapvető eredményekre vonatkozó jelentéstételre;

109. ragaszkodik ahhoz, hogy valamennyi emberi jogi okmány, dokumentum és jelentés – az éves jelentést is ideértve – egyértelműen vonatkozzon a megkülönböztetés kérdésére, ideértve az etnikai kisebbségek kérdését és kifejezetten az etnikai kisebbségek jogainak védelmét és előmozdítását, a vallásszabadság kérdését, ideértve a kisebbségi vallások iránti megkülönböztető gyakorlatokat, a nők emberi jogaira, a gyermekek jogaira, a bennszülöttek jogaira, a fogyatékkal élőkre, ideértve a szellemi fogyatékkal élőket is, továbbá bármilyen szexuális orientációval rendelkező személyekre, teljes körűen bevonva szervezeteiket is, mind az EU-n belül, mind harmadik országokban adott esetben;

110. nézete szerint az emberi jogok előmozdítására irányuló aktív politika nem szorítkozhat a széles körű nyilvános figyelmet vonzó ügyekre; rámutat, hogy a súlyos jogsértések a nyilvános figyelemnek kevésbé kitétt területeken valósulnak meg, zárt, a gyermekeknek, az időseknek és a betegeknek szánt intézményekben és börtönökben; rámutat annak szükségességére, hogy az Unió szakértői ellenőrzést folytasson az ilyen intézmények életét illetően;

111. kéri a Tanácsot, hogy vizsgálja felül a terroristacsoportok listába foglalására irányuló eljárást, továbbá alakítson ki egyértelmű módszert csoportoknak a listáról történő eltávolítására, ha kiérdemlik az eltávolítást (figyelemmel hozzáállásukra, történetükre és tevékenységeikre);

112. úgy ítéli meg, hogy egy egyértelmű, hatékony és harmonizált, egy jogilag kötelező érvényű magatartási kódexen nyugvó közös fegyverkivétel-ellenőrzési politika meghatározó szerepet játszhat a terrorizmus elleni küzdelemben, a konfliktus-megelőzésben, a regionális stabilitásban és az emberi jogok előmozdítása terén, és felszólítja az EU elnökségét, a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy továbbra is támogassák a nemzetközi fegyverkereskedelmi szerződést;

113. helyteleníti – a 2007. február 14-i állásfoglalásban kifejtetteknek megfelelően –, hogy a Tanács és az EU elnökségei elmulasztottak eleget tenni azon kötelezettségeiknek, hogy megadjanak minden szükséges információt az Európai Parlamentnek a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) fő aspektusairól és alapvető választási lehetőségeiről az európai országoknak a CIA által foglyok szállítására és illegális fogva tartására való állítólagos használatát vizsgáló ideiglenes bizottságának munkájával kapcsolatban;

114. hangsúlyozza, hogy ebben a szakaszban, amikor az EU nem kínálhat Belarusz számára teljes körű részvételt a szomszédosági politikában, az EU-nak minden erőfeszítést meg kell tennie arra, hogy megtalálja a további antidemokratikus fejlemények és emberi jogi jogsértések megakadályozásának megfelelő módjait ebben az országban, amely az EU közvetlen szomszédja; felhívja ezért a Tanácsot és a Bizottságot, hogy kísérje szorosan figyelemmel a belarusz helyzetet, és fokozza a civil társadalmi tevékenységeknek, a nem kormányzati szervezeteknek és a politikai ellenzéknek nyújtott támogatását;

A Bizottság külső segítségnyújtási programjai

A demokrácia és az emberi jogok európai eszköze (EIDHR)

115. üdvözlí a tényt, hogy a Bizottság és a Tanács egyetértett a Parlamenttel az utóbbi nyomására abban, hogy külön finanszírozási eszköz (az EIDHR) szükséges a demokrácia és az emberi jogok világszerte történő előmozdításához;

⁽¹⁾ A Tanács 2005. december 12-i következtetései, 15293/1/05 REV 1, Melléklet, 14. o.

2007. április 26., csütörtök

116. üdvözlöi a Bizottság által az NGO-kkal és a civil társadalommal az új EIDHR végrehajtását illetően folytatott konzultációkat; teljes átláthatóságra szólít fel azt illetően, hogy hogyan kerül a pénz elköltésre, illetve hogyan választják ki és értékelik a projekteket az említett eszköz értelmében;
117. üdvözlöi egy, az EIDHR értelmében hozott új intézkedés elfogadását (a nemrég e kezdeményezés értelmében elfogadott ad hoc intézkedések keretében), amely pályázati eljárás szükségessége nélkül teszi lehetővé sürgős intézkedések meghozatalát az emberi jog-védők védelme érdekében; felhívja a Bizottságot ezen új intézkedés gyors és hatékony végrehajtására;
118. megállapítja, hogy az Európai Unió által a választások megfigyelésére kiküldött missziók céljaira 2006-ban felhasznált EIDHR-alapok a teljes felhasznált EIDHR-alapok 23%-át jelentették (35 176 103 EUR), és hogy az említett missziókat 13 országba és területre küldték ki, ideértve Acehet, Fidzsit és a Kongói Demokratikus Köztársaságot;
119. megállapítja, hogy a 2006-ban megkötött projektszerződések teljes EIDHR-finanszírozásának jelentős része (49%) irányult nagy tematikus projektekre és csak kis része (24%) az EK-delegációk által végrehajtott mikroprojektekre; arra számít, hogy az új pénzügyi eszközzel a Bizottság képes lesz azon NGO-k finanszírozására, amelyek saját országaikban az emberi jogok előmozdítását illetően kulcsszerepet játszanak, de amelyeket az említett országok hatóságai nem ismernek el legálisként;
120. továbbra is aggódik amiatt, hogy a finanszírozás kedvezményezettjeinek minősülő civil társadalmi szervezetekre nehezedő adminisztratív terhet csökkenteni kell, a finanszírozás elosztását illető rugalmasságot pedig növelni azért, hogy lehetővé tegyék az újbóli támogatásnyújtást, a kisebb támogatásokat a civil kezdeményezésű szervezetek számára, illetve a be nem jegyzett NGO-k finanszírozását;
121. ajánlja, hogy a Bizottság szövegezen egyértelmű iránymutatásokat annak érdekében, hogy a finanszírozás potenciális kedvezményezettjei megértsék a célokat és a minősítési kritériumokat;

Támogatási programok általában

122. üdvözlöi a tényt, hogy a Bizottság megkezdte az emberi jogok, a demokratikus elvek, a jogállamiság és a jó kormányzás tiszteletben tartásával kapcsolatos kérdések érvényesítését a programozási ülések és dokumentumok kapcsán, eszközök, országstratégiák, nemzeti indikatív programok, ágazati programok, egyes projektek és értékelések jogalapjának kialakítása során; üdvözlöi a tényt, hogy a projekteket vagy programokat előkészítő tisztviselők rendelkeznek iránymutatásokkal azt illetően, hogy hogyan érvényesítsék az ilyen kérdéseket;
123. üdvözlöi a tényt, hogy a Bizottság (DG EuropeAid) jelenleg megbízást ad ki olyan vizsgálat elvégzésére, amelynek tárgya, hogy hogyan érvényesíthetők tevékenységeiben olyan kormányzati területek, mint a demokratizálás, az emberi jogok előmozdítása és védelme, a jogállamiság és az igazságszolgáltatás megerősítése, a civil társadalom megerősítése, a közigazgatási reformok, ideértve a korrupció elleni küzdelmet, a decentralizációt és az önkormányzatot; támogatja a Bizottság által ezen vizsgálat olyan gyakorlati eszközzé történő fejlesztése érdekében folytatott munkát, amely felhasználható a kormányzás EK-fejlesztési együttműködés során történő érvényesítésében a delegációk és a központi szintű programvezetők, illetve konzulensek érdekében, akik EK-programok tervezésében vagy végrehajtásában vesznek részt; számít arra, hogy befejezését követően megkapja a tanulmányt;
124. üdvözlöi a tényt, hogy a Bizottság jelenleg kormányzási profilokat készít valamennyi AKCS-ország számára a Európai Fejlesztési Alap 10. programjának keretében; azonban nagyobb átláthatóságra szólít fel a kormányzati profilok olyan irányú fejlesztésének folyamata során, hogy a valamennyi érdekelten – ideértve az AKCS-partnereket és a civil társadalmi szervezeteket is – folytatott valódi és hatékony konzultáció abban szerepet kapjon; felhívja a Bizottságot, hogy a szociális kormányzásról szóló szakaszba vegye fel a kormányzatnak az alapvető szociális szolgáltatások teljes lakosság számára történő biztosítása során nyújtott teljesítményét;
125. üdvözlöi a tényt, hogy a gazdasági együttműködési és fejlesztési együttműködési eszközt⁽¹⁾ (ECDCI) kettéosztották olyan módon, hogy a fejlődő országokat most elkülönítik az iparosodott országoktól; aggódik azonban továbbra is, hogy a konfliktus-megelőzésre semmilyen eszköz nem áll rendelkezésre;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 18-i 1905/2006/EK rendelete a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról (HL L 378., 2006.12.27., 41. o.) és a Tanács 2006. december 21-i 1934/2006/EK rendelete az iparosodott és egyéb, magas jövedelmű országokkal és területekkel folytatott együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról (HL L 29., 2007.2.3., 16. o.).

2007. április 26., csütörtök

Az emberi jogi és demokráciázáradékok végrehajtása a külső megállapodásokban

126. emlékeztet fent említett, 2006. február 14-i állásfoglalására az emberi jogi záradékok valamennyi EU-megállapodásban történő alkalmazására vonatkozó jövőbeli EU-politikát illetően; első reakcióként megállapítja, hogy a Bizottság számos intézkedést vázolt fel az említett záradék jobb alkalmazását illetően, úgymint az emberi jogi bizottságok több harmadik országra való fokozatos kibővítését, rámutat, hogy a Tanács még nem adott egyedi választ a fenti állásfoglalásra, előnyben részesítve a záradék általánosabb külpolitikai kontextusban történő további végrehajtását, üdvözli azt a tényt, hogy a harmadik országokbeli bizottsági delegációk vezetőinek kötelessége megbízatásuk részeként az emberi jogok külön hangsúlyozása; aggódik azonban a Bizottság nemrég olyan értelemben tett javaslata miatt, hogy Indiának mentességet biztosítson azon szabály alól, hogy valamennyi EU-megállapodásban szerepeljen emberi jogi és demokráciázáradék, az EU-India szabadkereskedelmi megállapodásról folyó tárgyalások keretében; úgy ítéli meg, hogy egy ilyen intézkedés visszalépés lenne, és aggasztó precedenst teremtené a kereskedelmi megállapodásokról szóló jövőbeli tárgyalásokhoz; kéri ezért, hogy a Bizottság és a Tanács fogadjon el egyértelmű álláspontot az említett 2006. február 14-i állásfoglalásban szereplő részletesebb javaslatokat illetően hangsúlyozza különösen egy ellenőrzési mechanizmus bevezetésének, az emberi jogi kötelezettségeknek való megfelelés rendszer értékelésének és az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozóan az EU és harmadik országok között létrejött megállapodásokban szereplő záradék megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében a meg nem felelésre vonatkozó szankciók progresszív rendszerének szükségességét;

127. megállapítja, hogy a Bizottság szándéka új intézkedések előkészítése a demokráciára vonatkozó záradék végrehajtásának javítása érdekében, úgymint az emberi jogi bizottságok fokozatos kibővítése több harmadik ország bevonása érdekében, illetve világszerte az „EU-küldöttségek vezetőinek” felkérése, hogy fektessenek nagyobb hangsúlyt az emberi jogokra; megállapítja azonban, hogy a Bizottságnak stratégiai politikai tervet kell benyújtania a demokráciára vonatkozó záradék Parlament által megállapítottak szerinti átfogó reformját illetően, mivel ez az emberi jogok kérdését illetően az Európai Unió által alkalmazott általános megközelítés stratégiai problémája;

128. különösen felhívja a Tanács és a Bizottság figyelmét annak szükségességére, hogy szisztematikusan vegyenek fel emberi jogi záradékot valamennyi új generációs ágazati alapú megállapodásba – például a kereskedelmi megállapodásokba – az emberi jogok e megállapodások célkitűzésein belüli előmozdítása, védelme és megvalósítása érdekében;

Az emberi jogok érvényesítése

129. továbbra is támogatja a Tanácsot az emberi jogoknak az EU által folytatott munka egészében történő érvényesítésében – különösen az EU emberi jogi iránymutatásainak bizonyos részére vonatkozó rendszeres felülvizsgálatra és végrehajtásra való összpontosítás útján – tett erőfeszítéseiben;

130. rámutat, hogy számos belső politika – különösen a menedékjoggal, bevándorlással és terroristaellenes intézkedéssel kapcsolatos politikák – jelentős hatást gyakorol az emberi jogok harmadik országokban való tiszteletben tartására; úgy ítéli meg, hogy fokozottabb erőfeszítések szükségesek annak biztosítása érdekében, hogy a kérdéses belső politikák megfeleljenek az emberi jogoknak és a nemzetközi humanitárius jognak; mély aggodalmának ad hangot amiatt, hogy nagyon sokan életüket veszítik a tagállamok területére bejutni próbáló menekültek közül; kéri, hogy biztosítsanak több jogi lehetőséget a menedéjközlésre, és sürgeti a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe az emberi jogok megsértését, amikor döntést hoznak arról, hogy harmadik országokból érkező személyek közül ki kaphat menekültstátuszt valamely tagállamban; megállapítja, hogy az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlata alapján az európai államok semmilyen körülmények között sem küldhetnek vissza magánszemélyeket olyan államokba, ahol azokat kínzás vagy kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód fenyegeti;

131. üdvözli a Tanács és a Bizottság által végzett aktuális munkát, amelynek célja az EU emberi jogi politikája és más nemzetközi politikák közötti koherencia megerősítése; létfontosságúnak ítéli egy hiteles EU-s emberi jogi politika érdekében az említett koherencia megerősítését, szükségesnek tartja, hogy a jövőben az EU egy hangon szóljon meg, jóváhagyja az EU „Az emberi jogok és a demokrácia érvényesítése az Európai Unió politikáiban” című emberi jogi fórumának központi témáját;

2007. április 26., csütörtök

132. felhívja a Bizottságot a GSP+-ból származó előnyök olyan országok számára történő odaítélésének további közeli nyomon követésére, amelyekben súlyos hibákat észleltek az alapvető munkaügyi normákról szóló nyolc ILO-egyezmény végrehajtását illetően a polgári és politikai jogok megsértése vagy a börtönmunka alkalmazása miatt; kéri a Bizottságot, hogy alakítson ki olyan kritériumokat, amelyek segítségével megállapítható, hogy mikor vonhatók vissza a GSP-k emberi jogi megfontolásokról;

133. feltétel nélkül elítéli a gyermekek kizsákmányolásának valamennyi formáját – akár a szexuális kizsákmányolás – ideértve a gyermekpornográfiát és a gyermekekkel kapcsolatos szexturizmust – vagy kényszermunka formájában –, az emberkereskedelem minden formájával együtt; felháborodással állapítja meg, hogy nem csökkent a gyermekek szexuális kizsákmányolásának mértéke, különösen az internethasználat miatt; nézete szerint súlyos bűncselekményeket követnek el ezzel, amelyek vonatkozásában vádemelés és büntetés szükséges;

134. sürgeti a Bizottságot, hogy továbbra is ösztönözze az európai és helyi vállalatok körében a vállalatok szociális felelősséget; kéri a Tanácsot, hogy tegyen jelentést a Parlamentnek az ENSZ vállalati és emberi jogi különleges képviselőjétől, John Ruggie-től kapott bármiféle visszajelzésről, amellyel kialakíthatók a vállalati felelősség és elszámoltathatóság normái a transznacionális vállalatok és más üzleti vállalkozások esetében az emberi jogokra tekintettel;

135. üdvözli az Általános Ügyek Tanácsa által 2006. november 13-án a válságkezelés során a nemek közötti esélyegyenlőségnek és a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítése elvének a válságkezelésben történő elmozdításáról hozott következtetéseket;

136. elismeri, hogy a bevándorlási politika elsőbbséget kapott az Unió bel- és külpolitikai napirendjében, és hogy az ezzel kapcsolatos szövegekben az Unió kísérletet tett a bevándorlás és a fejlődés összekapcsolására, illetve annak biztosítására, hogy a bevándorlók alapvető jogait tiszteletben tartsák; fenntartja azonban, hogy a tényleges valóság meghazudtolja a szövegeket; különösen nyugtalanítónak tartja a tényt, hogy az illegális bevándorlók visszafogadásáról szóló megállapodásokat kötnek olyan harmadik országokkal, amelyek nem rendelkeznek az állampolgárok visszafogadásának kezeléséhez és jogaik védelméhez szükséges jog- és intézményrendszerrel; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy adjon tájékoztatást az e területen az illegális migráció elleni küzdelemben a harmadik országok által tanúsított együttműködésről szóló első éves ellenőrzési és értékelési jelentés 2005-ben történt közzététele óta elért előrehaladásról; ajánlja, hogy a Parlament már a kezdetektől vonják be olyan esetekben, amikor visszafogadási megállapodásokról tárgyalnak és ilyeneket kötnek; és lényegében fenntartja, hogy bármiféle migrációs politikának közös politikának kell lennie, és mindenek felett inkább megelőző, mint büntető jellegűnek;

137. megismétli a nemzetközi emberi jogi szabályoknak való megfelelést ösztönző EU-s belpolitika fontosságát és annak szükségességét, hogy a tagállamok jogszabályait többek között a Genfi Egyezményekből, a kínzás elleni egyezményből, a népiirtásról szóló egyezményből és az ICC-t létrehozó Római Alapokmányból eredő kötelezettségekkel összhangban hozzák; üdvözli az egyes tagállamokban az egyetemes joghatóság alkalmazásának terén elért előrehaladást; a bel- és külpolitikák nagyobb koherenciájára törekedve ösztönzi a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a súlyos nemzetközi bűncselekményekkel kapcsolatos büntetlenség elleni küzdelmet szerepeltessék a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló közös EU-s térség kialakítása során;

138. felhívja a Bizottságot, a Tanácsot és a tagállamokat, hogy a harmadik országokkal az emberi jogokról és alapvető szabadságjogokról folytatott párbeszéd keretében módszeresen foglalja bele a szexuális irányultságuk miatt üldözött vagy hátrányosan megkülönböztetett személyek kérdését, és az emberi jogok hasonló megsértésének előfordulása esetén tegyen megfelelő, fokozatos intézkedéseket; kéri továbbá őket, hogy kezdeményezzék nemzetközi szinten a szexuális irányultság alapján történő üldöztetés, illetve a büntetethetőség megszüntetését, például az ENSZ szervei által e kérdésekre vonatkozó határozat elfogadása révén, és úgy dönt, hogy minden év május 17-én támogatja és megünnepli a homofóbia elleni világnapot;

Az Európai Parlament emberi jogi ügyekben történő beavatkozásainak hatékonysága

139. üdvözli a Parlament által az emberi jogi területen és az emberi jogok világszerte történő fejlesztésére vonatkozó kötelezettségvállalások megővésében más intézmények tevékenységeinek ellenőrzése útján és különösen a Szaharov-díj odaítélésével játszott fontos szerepet;

2007. április 26., csütörtök

140. kéri a Tanácsot és a Bizottságot az Európai Emberi Jogi és Demokratizálódási Egyetemközi Központ által készített, „Beyond Activism: The impact of the resolutions and other activities of the European Parliament in the field of human rights outside the European Union” című, 2006 októberében véglegesített tanulmány figyelembe vételére;

141. üdvözli emberi jogi albizottságának szerepét, ideértve az elnökség, a Bizottság és az emberi jogi személyes képviselő rendszeres jelentéseit, a különösen az ENSZ különmegbízottjaival és független szakértőivel folytatott eszmecsereket, a számos meghallgatást, szakértői vallomást és vizsgálatokat; javasolja, hogy e munka hatásait növeljék más bizottságokkal, mint a Fejlesztési Bizottsággal, a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottsággal, az Állampolgári jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottsággal, a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottsággal és a Költségvetési Bizottsággal való rendszeres együttműködés útján;

142. elismeri, hogy emberi jogi albizottsága továbbra is elkötelezett az EU eszközei emberi jogok és a demokrácia terén történő végrehajtásának értékelését illetően, különös hangsúlyt fektetve az EU kínzásra vonatkozó iránymutatásaira, illetve hogy a Bizottságot és a Tanácsot elszámoltathatóvá tegye az e területen tett intézkedéseikért, hogy folyamatos párbeszédet alakítson ki a nemzetközi intézményekkel az emberi jogi kérdéseket illetően, hogy szakértői fórumot teremtsen és hogy ugyanakkor az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó szempontokat érvényesítsen a Külügyi Bizottság jelentéseiben, hogy kezdeményezési jelentéseket szövegezzon egyedi emberi jogi okmányokra vonatkozóan, hogy érvényesítse az emberi jogi kérdéseket a Parlament különféle testületeiben (bizottságok és delegációk), hogy megszervezze és előkészítse a Szaharov-díj átadási eljárását, illetve hogy fórumot biztosítson a civil társadalom képviselőivel folytatott állandó párbeszédhez;

143. hangsúlyozza az emberi jogi politikák ellenőrzésének koordinálása céljából a nemzeti parlamenti képviselőkkel folytatott fokozott együttműködés fontosságát; az emberi jogi albizottságnak kommunikációs csatornák megnyitására, illetve az EU-tagállamok és harmadik országok nemzeti parlamentjeinek hasonló bizottságaival találkozó szervezésére kell törekednie;

144. felszólít az emberi jogi albizottság számára konstruktívabb szerep biztosítására a sürgős témák kiválasztására vonatkozó konzisztens és átlátható kritériumok kialakításában annak biztosítása érdekében, hogy a parlamenti beavatkozásokra időben kerül sor, és ezek hatása maximális; javasolja, hogy a sürgősségi állásfoglalásokra vonatkozó vitát és szavazási időt alakítsák át olyan módon, hogy azon a Tanács is részt vehessen;

145. ajánlja az iránymutatások teljes körű végrehajtását a harmadik országokba látogató parlamenti delegációk számára;

146. ajánlja az emberi jogi kérdésekkel kapcsolatos állásfoglalások és más alapvető dokumentumok célországban beszélt nyelvre történő lefordítását;

147. üdvözli az emberi jogi albizottság, a Külügyi Bizottság a Fejlesztési Bizottság és a Parlament elnöke által játszott aktív szerepet a világban tapasztalható igazságtalanságok elleni fellépésben, különösen a Szaharov-díj odaítélése útján; úgy ítéli meg, hogy a Parlament célja több kell, hogy legyen pillanatnyi láthatóságot biztosítani, és hogy az elvárásoknak megfelelőbben eleget kellene tennie, például a korábbi kitüntetettekkel való rendszeres kapcsolattartás és a további támogatás útján; az Európai Parlamentnek elő kell mozdítania a Szaharov-díjjal kitüntetettek hálózatának létrehozását, amely rendszeresen ülésezne az Európai Parlamentben abból a célból, hogy a Szaharov-díjjal kitüntetettek az emberi jogok területén részt vegyenek a Parlament tevékenységeiben; mély sajnálatát fejezi ki a burmai és kubai hatóságok által a Parlament azon jóváhagyás iránti kérelmére adott válaszok miatt, hogy delegációt küldhessen a korábbi Szaharov-díjjal kitüntetettek meglátogatására;

148. kéri az emberi jogi albizottságot a nyilvános meghallgatások színvonalának a fokozottabb képviselői részvétel és médiajelenlét által történő növelésére; felszólítja az albizottságot, hogy továbbra is hívjon meg az ülésekre kiemelkedő szakértőket és fontos érdekelteket, illetve hogy mérlegelje a meghívásoknak harmadik országok képviselőire és EU-delegációk vezetőire való kiterjesztését; felkéri az albizottságot, hogy vonjon le működésre vonatkozó konklúziókat valamennyi ülést és eszmecserejét illetően a vállalt kötelezettségek és a megszerzett információk, továbbá a kialakított politikai lehetőségek nyomon követésére tekintettel;

2007. április 26., csütörtök

149. üdvözlöi a Parlament által a Guantánamo-öbölben található fogva tartási központ bezárására való felszólításról elfogadott állásfoglalásokat, illetve a Parlament által az említett központ és az ezzel kapcsolatos emberi jogi aggályok tisztázása érdekében tett erőfeszítéseket; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy sürgesse az Egyesült Államok kormányát a fogva tartottak elleni vádemelésre vagy szabadon bocsátásukra a nemzetközi joggal összhangban; üdvözlöi, hogy 2006 májusában Albánia elsőként fogadott be menekültként öt kínai ujjurt Guantánamóból, de sajnálja, hogy 13 további kínai ujjur Guantánamóban marad annak ellenére, hogy az Egyesült Államok kormánya engedélyezte szabadon engedésüket, mivel az Egyesült Államok kormánya arra a helyes következtetésre jutott, hogy a kínzások veszélye miatt nem térhetnek vissza Kínába; felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az Egyesült Államok kormányával együttműködve törekedjenek mindazon személyek letelepedésének megkönnyítésére, akikről az Egyesült Államok megállapította, hogy nem jelentenek veszélyt az Egyesült Államokra, illetve szövetségeseire nézve, de mégsem térhetnek vissza hazájukba a kínzások veszélye miatt; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Guantánamo-öbölbeli fogva tartási központ fennállása önmagában továbbra is negatív üzenetet küld arról, hogy hogyan folyik a terrorizmus elleni harc;

150. úgy ítéli meg, hogy a Parlament emberi jogokkal és demokráciával kapcsolatos munkájának hatékonysága növelhető cselekvéseit illetően prioritások megállapításával, különösen olyan kérdésekre összpontosítva, ahol széles körű politikai konszenzusra van mód; úgy ítéli meg, hogy emberi jogi albizottsága kis munkacsoportokat hozhatna létre az egyes emberi jogi iránymutatások nyomán követése érdekében; úgy ítéli meg, hogy a meglévő formális felhatalmazást megfelelőbben ki lehetne használni az emberi jogok előmozdítása érdekében, különösen a költségvetési hatáskör és a jóváhagyási jog útján;

151. emlékeztet 2007. január 18-i állásfoglalására a nemek közötti egyenlőségnek a bizottságok munkája keretében történő integrált megközelítéséről⁽¹⁾; felhívja bizottságait, hogy tegyenek meg minden ésszerű erőfeszítést a nemek közötti egyensúly biztosítása érdekében tevékenységük során (beleértve a delegációk összetételét és a meghívott felszólalókat), és hajtsák végre azokat az egyenlőségi akcióterveket, melyeket az egyes bizottságokban a nemek közötti egyenlőségért felelős tagok terjesztenek elő;

152. azt sugallja, hogy az Európai Parlamenten belüli különféle szakpolitikai területek közötti kapcsolat jobban megeremthető az emberi jogokért, a költségvetésért és a nemzetközi kereskedelemért felelős bizottságok munkája révén olyan módon, hogy a költségvetési és kereskedelmi kérdéseket megfelelőbben integrálják az emberi jogi aggályok megfogalmazásába, hogy az utóbbiak realiztikusabbak lehessenek a megvalósítás tekintetében, illetve hogy azokat jobban összehangolják az Európai Parlament formális hatásköreivel;

153. felhívja a Tanácsot, hogy rendszeresen kérje fel a parlamenti képviselőket a például az NGO-kkal szervezett előkészítő és eligazító üléseken, illetve a harmadik országokkal és az Európai Szomszédsági Politika emberi jogi albizottságaival folytatott emberi jogi párbeszédéről szóló eligazításokon való részvétellel;

154. prioritásnak tekinti az ENSZ-szel, különösen az ENSZ Emberi Jogi Tanácsával és az Európa Tanács képviselőivel és szerveivel folytatott szoros együttműködés folytatását; úgy ítéli meg, hogy fontos továbbá az AKCS-, EMPA- és EUROLAT-országok parlamenti közgyűléseivel közelebbi munkakapcsolat kialakítása a szakértői tudás cseréje, illetve az emberi jogok és a demokrácia területén folytatott tevékenységek tekintetében a nagyobb mértékű koherencia biztosítása érdekében;

155. elismeri az európai országoknak a CIA által foglyok szállítására és illegális fogva tartására való állítólagos használatával foglalkozó ideiglenes bizottság munkáját, illetve az említett bizottság által 2007. február 14-én elfogadott jelentést⁽²⁾; üdvözlöi az említett tekintetben az információra, az állítások megvizsgálására és a tények megállapítására és a foglyok rendkívüli átadásának felvetésére, illetve az EU-tagállamok területének a CIA légiereje által az áldozatok szállítására történő felhasználása emberi jogok és a nemzetközi jog megsértéseként való tekintésére irányuló erőfeszítéseket; tudomásul veszi a Tanács felé a főtitkár/főképviseelő és a tagállamok által megfogalmazott kritikát, illetve ajánlásokat; megemlíti illetékes bizottságainak szerepét a fent említett jelentés megfelelő politikai nyomon követésének biztosításában; kéri az EU-t és a tagállamokat, hogy minden szinten működjenek együtt most és a jövőben a rendkívüli kiadatás gyakorlatának elítélése érdekében;

156. üdvözlöi az indiai dálitok emberi jogi helyzetéről szóló, 2007. február 1-i állásfoglalásának⁽³⁾ elfogadását;

(1) Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0010.

(2) Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0032.

(3) Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0016.

2007. április 26., csütörtök

Az emberi jogi munkára szánt források

157. üdvözli azt, hogy a Bizottság immár nagyobb jelentőséget biztosít az emberi jogoknak a harmadik országbeli bizottsági delegációk vezetőinek megbízólevelében;

158. üdvözli a tényt, hogy az EU különleges képviselőinek mandátuma megújítására irányuló aktuális folyamatban valamennyi mandátumot kiegészítettek az emberi jogokra történő utalással;

159. támogatja, hogy a Tanács által kinevezett valamennyi különleges képviselő számára álljanak rendelkezésre fokozottabb emberi erőforrások az emberi jogok területén;

*

* *

160. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, a tagállamok és a tagjelölt országok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ-nek, az Európa Tanácsnak, az EBESZ-nek, az állásfoglalásban említett országok és területek kormányainak, valamint az EU-ban lévő főbb emberi jogi nem kormányzati szervezetek hivatalainak.

P6_TA(2007)0166**A halálbüntetésre vonatkozó egyetemes moratórium****Az Európai Parlament 2007. április 26-i állásfoglalása a halálbüntetésre vonatkozó egyetemes moratóriumot támogató kezdeményezésről**

Az Európai Parlament,

- tekintettel 2007. február 1-jei, a halálbüntetésre vonatkozó egyetemes moratóriumot támogató kezdeményezés érdekében megfogalmazott állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a halálbüntetés kapcsán a harmadik államokkal kapcsolatos uniós politika 1998. június 29-i iránymutatásaira,
- tekintettel a Párizsban 2007. február 1. és 3-a között megrendezett halálbüntetés-ellenes Világkongresszus zárónyilatkozatára,
- tekintettel az EU Elnökségének 2006. december 19-én az ENSZ-közgyűlésen tett nyilatkozatára, amelyet az összes földrajzi csoportból eredetileg a világ 85 országa írt alá,
- tekintettel az EU Elnöksége által az ENSZ Emberjogi Tanácsa 2007. március 29-i, negyedik ülésén benyújtott nyilatkozatára,
- tekintettel arra, hogy ahogy azt az ENSZ főtitkára római látogatása során kifejtette, a moratóriumot a közvélemény támogatása övezi,
- tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (2) bekezdésére,

A. mivel a halálbüntetés egyetemes moratóriumára való felszólítás stratégiai lépés a halálbüntetés minden országban való eltörlése felé;

(¹) Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0018.